75STE JAARGANG No. 9838 DINSDAG 10 JUNI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Allerlei complicaties rondom kandidaatstelling voor Statenverkiezing in SURINAME

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — **Een vermakelijke complicatie doet zich voor rond de kandidaatstelling voor de aanstaande Statenverkiezing in Suriname. Partijen betwisten de geldigheid der ingediende lijsten en hebben bezwaarschriften ingediend, of beter beroepschriften, bij de Gouverneur, nadat het Hoofdstembureau de lijsten had goedgekeurd.**

De zaak werd aan het rollen gebracht door het Eenheidsfront. Op de gecombineerde lijst der samenwerkende partijen (NPS en PSV) voor de verkiezing in Paramaribo ontbraken bij de namen der indieners enkele registratie-nummers. Voorgeschreven is, dat de registratie-nummers van de kiezerslijst vermeld worden bij de namen der indieners. Het hoofdstembureau besliste, dat dit verzuim niet kan leiden tot ongeldig verklaring en keurde de lijst goed.

Op de kandidatenlijst van het Eenheidsfront bleek de voorgeschreven formule van indiening niet woordelijk in acht te zijn genomen. Het hoofdstembureau besliste ook in dit geval, dat deze onnauwkeurigheid niet leidt tot ongeldig verklaring van de lijst.

Het Eenheidsfront nam evenwel geen genoegen met de beslissing van het Hoofdstembureau en is in beroep gegaan bij de Gouverneur met een bezwaarschrift.

Er werd ook beroep aangetekend tegen de beslissing van het hoofdstembureau om de kandidaten dr P. van Philips, ir F. Essed en E. Ensberg van de NPS-PSV toe te laten. Hun namen komen namelijk niet voor op de kiezerslijst 1957, die gebruikt is voor de kandidaatstelling, omdat zij toen in Nederland vertoefden. Het hoofdstembureau besliste, dat ze wel kunnen worden toegelaten, omdat de verkiezing plaats vindt op de kiezerslijst 1958, waarop zij wel geplaatst zijn. Deze strijd om lijsten is in de wereld gekomen doordat de kandidaatstelling viel op 28 mei en daarvoor de lijst 1957 gebruikt moest worden, die geldig is tot en met 4 juni. De verkiezing is op 28 juni en vindt plaats op de lijst 1958 die ingaande 5 juni van kracht is.

Nadat de NPS-PSV de lucht hadden gekregen van de bezwaarschriften van het Eenheidsfront, hebben zij ook een bezwaarschrift ingediend tegen de EF-lijst, wijzend op de gemaakte vormfout.

De NPS-leider J. Pengel schreef in zijn blad „Nieuw Suriname" niets te voelen voor dit spijkers op laag water zoeken, omdat de NPS een uitspraak van de kiezers verlangt.

In het Paradistrikt werd een kandidatenlijst ongeldig verklaard en vermoedelijk zal een strafvervolging tegen de ondertekenaars worden ingesteld. Op deze lijst zouden namen voorkomen van Indieners, die verklaard heten te hebben, er niets van te weten. Ook zou de naam van een overleden persoon erop staan. Een woordvoerder van de ondertekenaars verklaarde met klem, dat van dit alles niets waar is, en ook in deze zaak is beroep bij de Gouverneur ingediend.

Ter verduidelijking moge nog dienen, dat van de drie samenwerkende partijen (NPS, PSV, VHP) de VHP geen kandidaten stelt in Paramaribo, alleen in de buitendistricten, zodat de VHP niet betrokken is bij het gevecht over de geldigheid der kandidatenlijsten, welke komische tragedie zich in Paramaribo afspeelt.

Het is in Israel een normaal gezicht geworden, wanneer men een jonge vrouw aan de grenzen van het land in een loopgraaf ziet staan, gewapend met een machinegeweer van eigen fabrikaat.

Amsterdamse „brief op de tram" bestaat 30 jaar

Dertig jaar geleden kwamen er op alle Amsterdamse trams rode postbussen te hangen. Het was in het jaar van de Olympische Spelen en niet alleen de Amsterdammers keken even verbaasd naar dit nieuwtje. Direct waren de rijden de brievenbussen, die altijd op het Centraal Station geleegd worden, populair. Heden ten dage zijn er op ongeveer 165 bussen en trams brievenbussen aangebracht. Elke dag worden er gemiddeld 50.000 brieven en briefkaarten via de brievenbusjes naar het Centraal Station gebracht. Men kan zich voorstellen dat de Amsterdammers niet graag hun busjes zouden missen. Vreemd is het dat dit systeem elders zo weinig is nagevolgd. In Groningen heeft men sinds enige tijd dit systeem ingevoerd.

Bisschop bij grot van Lourdes overleden

Lourdes. — Dezer dagen is mgr. Bornet, de hulpbisschop van Lyon, die met kardinaal Gerlier de 10.000 man sterke bedevaart van zijn diocees leidde, op de grot doodgebleven. Mgr. Bornet was 76 jaar. Hij stond bekend om zijn deskundigheid in onderwijszaken en heeft zonder ophouden gevochten voor de vrije school in Frankrijk.

„Concertino voor auto en orkest"

Londen. — Twee oude auto's zullen een belangrijk aandeel hebben in de uitvoering van een „concertino voor auto en orkest" op zeventien juni in de Londense Albert Hall. De autobestuurders zullen dan, als begeleiding van een groot orkest, hun versnellingen laten kraken, hun motors laten gieren en geweldige toeters, die over de gehele lengte van de motorkap lopen, in werking stellen.

De uitvoering van het door de bekende componist, en pianist Anthony Hopkins geschreven werk maakt onderdeel uit van een reeks concerten van komische en curieuze muziek.

Nieuwe benoemingen in Franse kabinet

MOHAMMEDAAN wordt minister van Gezondheid

Parijs. — **Na de Kabinetsvergadering in Parijs zijn de volgende benoemingen bekendgemaakt: Guy Lamassoure wordt prefect van Corsica en René Broullet secretaris-Generaal van het ministerie van Algerië met standplaats Parijs. Admiraal Cabanier is stafchef, verbonden aan het ministerie van defensie, geworden. Tot minister zijn benoemd de socialist Eugene Thomas (P.T.T.), De conservatieve senator Roger Houdet (Landbouw), Edmond Michelet (Oud-Strijders) Michelet is lid van de senaat en behoort tot de sociaal-Republikeinse fractie.**

Pierre Sudreau (wederopbouw), de Volksrepublieken Robert Buron (openbare werken), de radicaal Edouard Ramonet (handel en industrie).

De minister van voorlichting, André Malraux, maakte bekend dat een Mohammedaan minister van gezondheid zal worden.

Lamassoure, die prefect van Corsica is geworden, is op het ogenblik prefect van het departement Indre. Marcel Savreux, die bij de machtsovername in Corsica op 24 mei zijn functie van prefect van Corsica moest neerleggen, is benoemd tot prefect van het departement Finisterre (Bretagne).

Na afloop van de kabinetsvergadering zei Malraux dat er geen discussie was geweest in de ministerraad. De vergadering was, als in de tijd van Napoleon, een kwestie van formaliteit, aldus Malraux.

Hij verklaarde voorts dat er in de ministerraad niet gesproken is over de betrekkingen met Marokko en Tunesië, de verkiezingen in Algerië, de volksstemming over een grondwetsherziening en de eventuele ontmoeting tussen De Gaulle en premier MacMillan van Groot-Brittannië.

H.M. de Koningin heeft dezer dagen in Delfzijl de N.V. Nederlandse Soda Industrie in bedrijf gesteld. Hierboven een opname tijdens de rondgang over het fabrieksterrein.

Suriname na 1965 geen lepra-endemisch land meer

Tourtonnenschool voor van lepra verdachte kinderen zal 1 juli worden gesloten

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — **Hoe zeer de Surinaamse lepradienst veld wint in de strijd tegen de ziekte van Hansen, blijkt overduidelijk uit een berichtje van slechts enkele regels deze week in de kranten verschenen, namelijk dat de Tourtonnenschool zal worden gesloten wegens het geringe aantal leerlingen.**

De Tourtonnenschool werd in 1931 in het leven geroepen onder de naam Polikliniekschool, en was bestemd voor kinderen, die van lepra verdacht werden of in wier gevallen isolatie nog niet nodig was. Op deze school kregen ze behalve onderwijs ook medicijnen en stevige voeding. Het was de enige school in Suriname met zijn halve-dagscholen, die ook 's middags in bedrijf was.

Op de Tourtonnenschool waren op een gegeven ogenblik bij de 200 leerlingen.

Ingaande 1 juli zal ze worden gesloten. Er is nu nog maar een handjevol leerlingen, die aan één leerkracht genoeg hebben. Door de moderne geneesmiddelen en door gewijzigde opvattingen is het bestaan dezer school onnodig geworden.

Na 1965 zal Suriname niet meer te boek behoeven te staan als een lepra-endemisch land. Iedereen komt in Suriname in aanraking met lepralijders en de ziekte zal wel altijd blijven voorkomen. Maar een wijdverspreide volksziekte, een probleem, zal de ziekte van Hansen niet meer zijn.

Dit succes kon worden behaald door de in het verleden toegepaste rigoureuze bepalingen, die voor de bestrijding goed, maar voor de mensen maar al te vaak in hoge mate onplezierig waren. Bij de Staten is verleden jaar een nieuwe verordening ingediend met veel mildere bepalingen.

De wetenschap onderscheidt thans drie vormen van lepra: 1) de Lepromateuze vorm, die besmettelijk is: 2) de Tuberculoide vorm, die niet besmettelijk is, en 3) de Indeterminate vorm, die kan overslaan naar de L- of de T-vorm.

Werden vroeger alle leprozen geïsoleerd, tegenwoordig is men het erover eens, dat alleen de lijders aan de L-vorm moeten worden afgezonderd. Bij een tijdige behandeling met de moderne sulfonen medicamenten is hun afzondering geen uitzichtloze isolatie meer van tientallen jaren of voor het leven. De I-vorm, tijdig aangepakt met de sulfonen, kan niet overslaan naar de kwaadaardige L-vorm.

Men moet in een leproserie geweest zijn om te beseffen, welk een smartelijk en verschrikkelijk lijden nu door de wetenschap is overwonnen. De stank van huiveringwekkende wonden, het schrikaanjagende masker der gezichtsvergroeiingen de ellendige aanblik van de weggerotte vingers, dat alles behoort nu tot het verleden. Stond men er in de jaren dertig nog machteloos tegenover, nu kan het bij tijdig begonnen behandeling niet meer zover komen.

Een van de grootste successen, die de sulfonen boekten, is wel, dat de mensen vertrouwen hebben gekregen in de behandeling en dat zij zich eigener beweging komen melden voor onderzoek als zij een vlekje menen te hebben dat zij niet vertrouwen (De lepra begint meestal met huidvlekjes. De plek is doorgaans ongevoelig. Deze ongevoeligheid, die ook bij genezen patiënten of bij lijders aan de ongevaarlijke L- en I-vorm bestaat, is voor een belangrijk deel de reden van de vele wondjes, die deze mensen vertonen.)

Zelfs Bosnegers komen zich nu regelmatig aanmelden voor onderzoek en behandeling.

Griekse Cyprioten wapenen zich tegen de Turken

Nicosia. — **De Griekse Cyprioten in Morpheu, circa 40 km van Nicosia, hebben maandagavond besloten een „burgerwacht" te vormen, welke zal optreden tegen Turkse aanvallen op Griekse Cyprioten.**

In Paphos in het westen van het eiland is weer een uitgaansverbod afgekondigd wegens het „rondzwerven van benden in de straten".

Turkse Cyprioten hebben dinsdagochtend winkels van Grieken in de Turkse sector geplunderd, nadat het uitgaansverbod tijdelijk was opgeheven om de Turken de gelegenheid te geven inkopen te doen.

De plundering begon, toen bleek, dat er nog geen voedsel op de markt was aangekomen. Dit kwam later en de orde werd hersteld.

EYSKENS Belgisch kabinetsformateur

Brussel. — Koning Boudewijn heeft de oud-premier Eyskens (CVP opdracht gegeven een nieuwe Belgische regering te vormen.

Voetbaltoernooi tussen Europese en Zuid-Amerikaanse ploegen te Caracas?

Goteborg. — Demian Gaubeka, een bekende „empresario" te Caracas stelt te Goteborg (Zweden) pogingen in het werk om twee Europese elftallen en twee Zuidamerikaanse ploegen te contracteren om in juli deel te nemen aan een voetbaltoernooi van zes wedstrijden in de Venezolaanse hoofdstad.

Vanmorgen deed hij aanbiedingen aan de nationale elftallen van Argentinië en Brazilië, die op zijn aanbod echter nog niet zijn ingegaan Ook is hij van plan contact op te nemen met de ploegleiders van Hongarije, Joegoslavië en Engeland.

ALGIERS eist intrekking van kaderwet en opheffing van ministeries voor Algerije en de Sahara

Algiers. — **Het comité voor openbaar welzijn van Algerije en de Sahara, dat vanmorgen vergaderde onder voorzitterschap van generaal Massu en Dr. Sid Cara, heeft met algemene stemmen een motie aanvaard, waarvan de tekst is goedgekeurd door generaal Salan en die aan generaal de Gaulle werd verstuurd.**

In deze motie betuigt het comité zijn instemming, dat het de toezegging heeft gekregen van de algehele integratie zonder terughoudendheid van Algerije met het Franse moederland. Opgemerkt wordt, dat deze integratie plaats moet vinden tussen het Moederland en Algerije en niet in het kader van Algerije alleen, hetgeen, aldus de motie, impliceert de intrekking van de kaderwet en de opheffing van alle administratieve organen, die een Algerijnse bijzonderheid hebben, zoals het ministerie voor Algerije, het ministerie voor de Sahara, Algerijns geld enz.

De motie spreekt zich ook uit tegen het houden van gemeenteraadsverkiezingen voor een volksstemming.

Plechtige Consistories te ROME

Vatikaanstad. — Paus Pius XII heeft gisteren twee plechtige consistories — een besloten en een openbaar — gehouden voor het eerst in vier jaar, voor een uiteindelijk officieel besluit over twee heiligverklaringen en betreffende andere kerkelijke aangelegenheden.

De laatste consistories werden in 1954 gehouden, o.a. over de heiligverklaring van Paus Pius X.

De heiligverklaringen van thans betreffen de Italiaanse Capucijner broeder Charles van Sezze, en de Spaanse Joaquina de Vedruna de Mas, stichteres van de „Carmelietessen van Liefdadigheid".

De Paus stelde de kardinalen ervan op de hoogte, dat hij sedert het laatste consistorie een driehonderdtal nieuwe aartsbisschoppen en bisschoppen had benoemd.

Hond „Fido" dood langs de weg gevonden

Florence. — „Fido", de hond, die veertien jaar lang elke dag bij de avondschemering zijn bij een bombardement in de oorlog omgekomen meester, Carlo Soriani, opwachtte, is listeren gestorven. Kinderen vonden zijn kadaver halverwege de weg, die van de woning van de weduwe van Carlo Soriani leidt naar de autobushalte, waar de hond elke avond onder hoop op zijn meester wachtte.

Op aandringen van de bevolking al „Fido" buiten het kerkhof van Luco di Mugello, dicht bij Florence, waar Carlo Soriani rust, worden begraven.

„Fido" heeft reeds zijn monument op het plein van het dorp, waar zijn meester woonde. Onlangs werd hij onderscheiden met een gouden medaille voor trouw.

CHURCHILL wenst DE GAULLE geluk

Parijs. — Sir Winston Churchill heeft premier De Gaulle in een brief zijn allerbeste wensen bij de vervulling van diens grote taak medegeven en de „vurige hoop geuit dat Frankrijk een goede toekomst tegemoet gaat".

De Gaulle zegt in zijn antwoord dat hij de vriendschapsbanden tussen Engeland en Frankrijk zal blijven onderhouden en verder versterken.

„Van Speyk" bezoekt MOENGO

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De Surinaamse pers is deze week enkele dagen de gast geweest van de Koninklijke Marine Het fregat „Van Speyk" kwam voor een bezoek van 10 dagen in Suriname aan, en maakte een tocht van drie dagen naar het bauxietstadje Moengo. Voor deze tocht was de pers uitgenodigd. Voor Moengo was het bezoek van de oorlogsbodem een evenement. Via Albina ondernam de bemanning, bijgestaan door de verslaggevers, een vreedzame invasie naar het Frans Guianese grens plaatsje St Laurent du Maroni, waar gauwelijks nog resten te vinden zijn van het vroegere Bagno. De kolossale gevangenis waar de gedeporteerden weleer zaten opgesloten is afgebroken. De militaire kapel die de tocht meemaakte, droeg er belangrijk toe bij om een prima stemming aan boord en te Moengo erin te brengen. Van het buitenkansje om de oorlogsbodem te bezichtigen maakten 800 Moengonezen gebruik.

Wordt Alaska Amerika's 49ste staat?

Alaska, dat qua oppervlakte 45 maal zo groot is als Nederland en 2 maal zo groot als Texas, wordt wellicht binnenkort de 49ste staat van Amerika. Het zou de eerste keer zijn sinds 1912 dat de Unie werd uitgebreid. De laatste staten die toegelaten werden waren Arizona en New Mexico. Nooit te voren is een niet-aangrenzend Amerikaans gebied tot staat verheven. (Alaska is door Canada van de V.S. gescheiden).

Alaska is op het ogenblik een Amerikaans gebiedsdeel dat onder het ministerie van Binnenlandse Zaken ressorteert. Het wordt namens Washington bestuurd door een gouverneur, die niet gekozen is, maar die door de president is aangewezen. De overgrote meerderheid van de 213.000 inwoners van het territorium zou graag zien dat het land een staat werd.

Alaska zou dan één afgevaardigde naar het Huis sturen en twee senatoren naar de Senaat. Maar die senatoren zouden ongetwijfeld Democraten zijn, en daarom is er vooral van Republikeinse zijde nogal wat verzet geweest tegen Alaska's toelating tot de Unie. Van Republikeinse zijde heeft men de toelating van Alaska willen koppelen aan die van Hawaii dat een overwegend Republikeins-gezinde bevolking heeft. De twee Republikeinse senatoren van Hawaii zouden dan opwegen tegen die van Alaska. De Democraten hebben de beide kandidaturen voor volledig lidmaatschap van de Unie echter strikt gescheiden willen houden en het ziet er nu naar uit dat inderdaad eerst Alaska zal worden toegelaten en dat pas daarna de kwestie-Hawaii zal bekijken.

De bevolking van Alaska heeft al in 1946 verzocht de 49ste staat van de V.S. te mogen worden en in 1950 heeft het Huis een wet aangenomen waarin aan deze wens gehoor gegeven werd. Maar deze wet is toen niet verder gekomen. Vervolgens heeft in 1954 de Senaat de toelating van zowel Alaska als Hawaii tot de Unie goedgekeurd, maar ook deze wet is nooit van kracht geworden. Nu is dezer dagen opnieuw Alaska's toelating door het Huis aangenomen, en ditmaal bestaat er een goede kans dat ook de Senaat er zich mee zal verenigen.

De fractie-voorzitter van de Democraten in de Senaat, Johnson, heeft laten weten dat hij een felle strijd wil voeren om de wet er door te krijgen. Maar hoewel de Democraten in de Senaat in de meerderheid zijn, is de zaak daarmee nog niet bekeken. Onder de Democraten uit de zuidelijke staten zijn er namelijk, die niet graag zouden zien dat er meer noordelijke Democraten in de Senaat zitting krijgen. De zuidelijke Democraten, die over het algemeen voor rassenscheiding zijn, zouden willen voorkomen dat het kamp van voorstanders van integratie in de Senaat versterkt zou worden. Maar Johnson hoopt de meerderheid van de zuidelijke senatoren tot andere gedachten te kunnen brengen.

De fractie-voorzitter van de Republikeinen in de Senaat, Knowland, blijft fel gekant tegen Alaska's toelating. Hij houdt vast aan de Republikeinse eis dat Alaska alleen tegelijk met Hawaii in de Unie mag worden opgenomen. Intussen is Eisenhower het op dit punt niet met zijn partij eens. De president wil met de bevoging van Alaska aan Amerika's 48 staten niet langer wachten.

De volgende maand gaat het Congres op reces, en in Alaska hoopt men dat vóór die tijd de betreffende wet er door is.

Het dun bevolkte Alaska zou voor de Unie van weinig belang zijn, als de geografische ligging niet van zo grote strategische betekenis was. Het gebied speelt een gewichtige rol in de Amerikaanse defensie tegen eventuele verrassende aanvallen van de zijde van Rusland via het Noordpoolgebied. De laatste jaren is men in de V.S. steeds meer doordrongen geraakt van de militaire waarde van het bezit van dit uitgestrekte gebied. Mede om deze reden vinden vele Amerikanen het tegenover de inwoners van Alaska niet meer dan rechtvaardig hun gelijke rechten te geven als die welke de inwoners van de 48 staten bezitten.

Zeer geslaagde wedstrijd-middag van Katholieke Verkenners

Willemstad. — Er heerste zondagmiddag een gezellige drukte in de hofjes van Brakkeput, waar verkenners en welpen van de Katholieke Verkenners-beweging hun jaarlijkse wedstrijden hielden. Zestien patrouilles verkenners en zestien nesten welpen uit de verschillende groepen van de beweging op Curaçao hadden zich voor deze wedstrijden aangemeld.

Er werd met vuur gestreden om de eer van de beste patrouille en het beste nest van de katholieke groepen op Curaçao.

Om drie uur verzamelden allen zich rond de vlaggemast, waar commissaris T. Sprockel de middag opende met de gewone vlaggeceremonie. Daarna werden de wedstrijden in snel tempo afgewerkt.

Voor de welpen waren er naast behendigheidsspelen zoals hink-estafette, aardappelrace, ook acteren en vrij tekenen. Vooral het acteren, dat zonder enige voorbereiding moest gebeuren gaf zeer aardige resultaten te zien.

Bij de verkenners bestonden de wedstrijden voornamelijk in het toetsen van padvindersvaardigheden. Zo was er een alleraardigst vuurspel, waarbij een hoog gespannen touw in de kortst mogelijke tijd moest worden doorgebrand. Dit eiste een grote vaardigheid in het opbouwen van het vuur; daarbij werden slechts twee lucifers aan elke deelnemende patrouille verstrekt. Voorts waren er kim-spelen, zangwedstrijd, hersengymnastiek, wedrennen met aangegeven formaties. Behalve op de vaardigheden werd door de jury streng gelet op correct optreden, leiding van de patrouilleleider, samenwerking van de patrouilleleden onder elkaar. Vele patrouilles gaven blijk van een intensieve training en het geheel vertoonde een prettige en correcte discipline.

Na de wedstrijden verzamelden zich allen rond de vlaggemast, waar de uitslagen werden bekend gemaakt en de prijzen door commissaris T. Sprockel aan de winnende nesten welpen en patrouilles verkenners werden uitgereikt. Bij de welpen bleken twee nesten een gelijk aantal punten te hebben. Beiden kregen een eerste prijs namelijk een splinternieuwe voetbal, welke met groot enthousiasme in ontvangst genomen werd.

De gelukkigen waren uit de St. Aloysiushorde van Barber en de St. Christoffelhorde van Janwé. Voorts behaalden ook nesten uit de Tharcisius- en de Antoniushorde een prijs.

Bij de verkenners ging de eerste prijs naar een patrouille uit de St. Antoniusgroep van Sta. Maria. Met een stralend gezicht nam de patrouilleleider, na zich correct gemeld te hebben, zijn voetbal in ontvangst.

Andere prijzen gingen naar patrouilles van de André de Thayegroep de zeeverkenners en Pius X groep.

Na een flinke yell op de winnaars volgde de sluiting en in zeer korte tijd was het terrein weer geheel verlaten. De commissarissen Derkx en Capello, die de wedstrijden voor respectievelijk de verkenners en de welpen hadden georganiseerd en geleid, kunnen met voldoening terugzien op een zeer geslaagde middag.

Suriname weldra bij E.E.G. aangesloten?

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Sluit Suriname zich aan bij de Europese Economische Gemeenschap, dan zal het netto voordeel zeker niet onaanzienlijk zijn. Aldus de direkteur van het departement van Economische Zaken, Robert Ferrier, die terugkeerde uit Nederland, waar hij terzake besprekingen voerde, waaraan ook deelnam drs E. Newton van de Nederlandse Antillen.

De heer Ferrier deelde mede, dat associatie van Suriname met de EEG voor een eerste periode van 15 jaar zal zijn. Daarna kan verlenging worden overeengekomen.

Er is reeds een intentieverklaring opgesteld voor associatie van Suriname en de Antillen met de EEG, waarin o.m. gezegd wordt, dat de regeringen der EEG-landen zich bereid verklaren zodra het verdrag in werking is getreden, op verzoek van het Koninkrijk der Nederlanden onderhandelingen te openen, teneinde overeenkomsten tot economische associatie van Suriname en de Antillen met de EEG te sluiten.

In 1957 vroeg de Nederlandse regering aan de Surinaamse of zij bereid was een dergelijke overeenkomst na 1 januari 1958 aan te gaan met de EEG.

Suriname's standpunt was, dat het aanbeveling zou verdienen vooraf oriënterende besprekingen te voeren over de voorwaarden en verplichtingen, waaronder deze associatie zou kunnen geschieden. Van 14 tot 29 mei heeft een werkgroep deze materie bestudeerd in Den Haag.

Deze werkgroep is erin geslaagd twee conceptovereenkomsten op te stellen, een voor Suriname en een voor de Antillen regelende het goederenverkeer, de tariefafbraak en quantitatieve restricties, handelspolitieke consequenties, het dienstenverkeer, personenverkeer, vestiging, het kapitaalsverkeer, de investeringshulp, de procedure van overleg en geschillenbeslechting, de tijdsduur van de overeenkomst.

Dit concept moet nu door de Surinaamse regering worden behandeld. Suriname beslist autonoom of het wenst over te gaan tot een economische associatie met de EEG.

Verdere ontwikkeling van de handel tussen Amerika en de Ned. Antillen

Een drieweekse reis door het Caraibische gebied is de eerste prijs voor een college-student, die de opstel-prijsvraag wint, uitgeschreven tijdens de viering van de **Florida-Caribbean Trade Week.** Andere prijzen behelzen het uitreiken van spaarbrieven aan studenten aan Floridaanse High Schools. Dit vermeldde Doran Sisk, voorzitter van de Florida-Caribbean Trade Week.

Deze viering viel samen met de viering van de Internationale Wereldhandels Week, welke werd gehouden van 18 — 25 mei. Verschillende opvoedkundige evenementen werden tijdens deze viering van de Florida-Caribbean Handelsweek ingelast.

De heer Sisk had bijvoorbeeld tournees van studerenden georganiseerd, die de gemeente-havens van Miami zouden bezoeken. Men had de gelegenheid een tochtje te maken op een vrachtboot om de praktijk van de handel met het buitenland met eigen ogen te zien. Terwijl de college-studenten in Florida hun best deden om de eerste prijs te winnen, namen tevens deel aan zg. panel discussies en lezingen op het gebied van de buitenlandse handel.

Dorman Sisk, een bekende naam in Floridase en Caraibische handelskringen, verklaarde, dat de bedoeling van deze handelsweek was het publiek nader te brengen tot de voordelen, die de buitenlandse handel met zich mede brengt en meer aandacht op te wekken voor de ontwikkeling van de handel en industrie in Florida.

„Het is duidelijk, dat de buitenlandse markten meer werkgelegenheid heeft gegeven in de Verenigde Staten, dat massa-produktie daardoor werd aangemoedigd, dat dalingen in prijzen konden worden verwezenlijkt, dat deze in het algemeen de industriële uitbreiding in Florida en wereldvrede in de hand hebben gewerkt. Het is belangrijk voor de bewoners van Florida en de Amerikanen in het algemeen, dat zij begrijpen hoe de handel tussen Florida en de Caraibische eilanden deze voordelen heeft bewerkstelligd", aldus de heer Fisk.

—:—

Willemstad. — De heer Cornelis S. Henriquez deelt ons mede dat zijn dochter Hertha Ernestina aan de Universiteit van Madrid Cum Laude geslaagd is voor de Spaanse studie.

—:—

Berlijn. — Een Amerikaans hefschroefvliegtuig met acht officieren en een onderofficier is nabij Karl-Marx-Stadt, het vroegere Chemnitz, in Oost-Duitsland tot landen gedwongen, aldus heeft de Oostduitse regering officieel meegedeeld.

Inbraken

Willemstad. — In de Wilhelminaschool werd een inbraak gemeld. Er is een raam vernield, en enkele gereedschappen worden vermist.

In een timmerfabriek aan de Architecten weg werd een inbraak gemeld. Enkele laden zijn doorzocht, doch er wordt niets vermist.

Op de Aroukaweg zat een man voor zijn huis in een stoel te dutten. Toen hij wakker werd kwam hij tot de ontdekking, dat zijn portemonnaie met Fl. 60 inhoud was verdwenen.

Aanrijdingen

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren in total 6 aanrijdingen met een total schade van Fl. 1335 gulden.

Politie Journaal

Willemstad. — De politie verleende gisteren 17 maal assistentie en deelde in total 12 p.v.'s uit.

AGENDA

West-End:
„Ay que cinco minutos" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia:
‚The Gang Busters" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
‚Das Froliche Dorf" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe:
„El raton" om 7 en 9 uur n.m.
J. P. F.—Nieuws
Morgenavond om 20.15 uur Canasta drive o.l.v. de Canasta afdeling. Introductie toegestaan.
Curaçao Camera Club.
Hedenavond om 20.15 uur smalfilmavond in het Jeugdgebouw v. d. Protestantsegemeente Emmastad.
Muziek Ver. Emmastad.
Hedenavond om 20.30 uur platenavond in de Shell-Golf-Club.
Filmliga Curaçao.
Herhaling van het programma van 4 juni (V.G.K.S. voorstelling).
Baseball
A.s. donderdagavond om half acht Sta. Rosa Indians v.s. Lucky Strike in het Rifstadion.

Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773.
Zuster Caprino, tel: 23526:
Zuster Veeris, tel: 35747:

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.
Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. N. F. Jung tel: 3353
B.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
J. A. Ossenkopp, Alablancaweg 29 Damacor tel: 36118
B. g. g. nad. inl. tel: 2400
Materialen Dienst.
J. A. Mensink tel: 3270
C.S.M.
Rederij.
E. van der Werf tel: 3101
Scheepsagentschap
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8. 00 — 8.00
E. van der Werf tel: 3101
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098;
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel: 2498
Theater Asiente
„La Reine Margot"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Voor de vele blijken van medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn geliefde echtgenote

SJOUKJE HULSCHER, geb. POSTMA

moge ik langs deze weg mijn hartelijke dank betuigen.
In het bijzonder gaan mijn gedachten daarbij uit naar de liefderijke zorgen van de heren doktoren Allaart, Gielen, Reisel en Timmers en de zusters van het Sint Elisabeth's Gasthuis en voorts naar de collega's en vrienden, die mij op de dag van het overlijden zo trouw hebben bijgestaan.

A. H. HULSCHER

AUTO-RIJLESSEN
Gezien het feit, dat zowel auto's als onderdelen en onderhoudskosten in de laatste 10 jaar met meer dan 50% omhoog zijn gegaan, zien de gezamenlijke instructeurs op Curaçao zich genoodzaakt, de gedurende 9 jaar geldende lesprijs te verhogen tot fl. 7.— per lesuur — ingaande 15 Juni 1958.
De Bond van beroep en hulp-instructeurs op Curacao.

Trustmaatschappij Curacao II

Ondergetekenden berichten dat vanaf 11 dezer te hunnen kantore betaalbaar is het slotdividend over 1957 à 24%, tegen inlevering van het dividendbewijs No. 56 en wel met Nf. 240.— per bewijs van 10 Trustcertificaten, minus 15% dividend belasting en ½% provisie.

Maduro & Curiel's Bank N.V.

Wij maken onze verbruikers er op attent dat op WOENSDAG 11 JUNI van 13.30 tot 14.30 n.m. in de omgeving van CENTRUM VAN WILPEN, omgeving kruispunt DOORMANWEG-CAS CORAWEG de stroomvoorziening onderbroken zal zijn voor het uitvoeren van noodzakelijke werkzaamheden.

Nederlandse Kamerleden constateren:

Er is WEINIG gedaan voor de ontwikkeling van de PAPOEA

Beleid dient sterker gericht op zelfbeschikkingsrecht van bevolking van Nieuw Guinea

De conclusie, dat de ontwikkeling van de Papoea tot zelfbeschikking nog altijd niet voldoende ter hand wordt genomen, beheerst het gehele zeer uitvoerige verslag, dat is verschenen van de reis, die negen leden van de Staten-Generaal in 1957 door Nieuw-Guinea hebben gemaakt. Steeds wordt in dit rapport de minister van zaken overzee aan deze conclusie herinnerd en wordt hem om een verklaring gevraagd. De Kamerleden hebben in Nieuw-Guinea zelfs een in grote lijnen aangegeven welvaartsplan gemist. Zij merken op, dat het Gouvernement toch over voldoende ervaren ambtenaren beschikt.

Uit tal van gesprekken die de parlementariërs op hun rondreis hebben gevoerd, komt de onzekerheid naar voren, die men steeds weer ontmoette over het beleid en worden elementaire bestuursfouten aangetoond. Er moet meer aandacht worden geschonken aan het vormen van streekraden, waarin de Papoea zijn politieke zelfwerkzaamheid kan ontwikkelen. Men had de ontwrichting van het platteland moeten voorkomen, dat aan de steden wordt opgeofferd. Wanneer de regering hele dorpen en groeperingen van Papoea's over wil brengen, waar blijft dan een regeling van de voorvaderlijke rechten op de grond, van medische aspecten en taalmoeilijkheden? En wanneer de trek naar de stad zich voltrekt, waarom blijft dan de woningbouw, speciaal voor de Papoea's, achter? Herhaaldelijk komt men in het verslag de klacht tegen, dat het politiek noodzakelijk is, dat er juist voor de kleine man het nodige gebeurt.

De minister zal de Kamerleden ook moeten antwoorden op hun vraag, wat nu de officiële taal voor Nieuw-Guinea zal moeten worden, het Maleis of het Nederlands. Er zijn grote meningsverschillen op dit punt. De katholieke missie is voor het Nederlands geporteerd zonder het Maleis te willen wegdrukken. Zij beroept zich daarbij op instructies van wnd gouverneur Cowan in 1955. Hieraan hebben officiële instanties zich echter nooit gehouden. Volgens de missie is het een kwestie van onderwijzers opleiden, waarna de jeugd vanzelf het Nederlands gaat leren. De protestantse zending daarentegen ziet het Maleis als de aangewezen voertaal. Gaat men dat om politieke redenen bestrijden, dan verstrekt men volgens deze zegslieden het wantrouwen. De Kamerleden concluderen, dat in ieder geval niet van de Papoea-kinderen geëist kan worden, dat zij op school met beide talen te maken krijgen, hetgeen nu nog voorkomt. Men wijst voorts op het systeem van Amerikaanse zendelingen, die de Papoeatalen eerst zelf leren en er dan onderwijs in geven.

Er wordt gevraagd om een oplossing van de positie der Ambonezen en gewaarschuwd tegen een overheersing van Indonesiërs, die in Sorong niet minder dan 50 pct van de bevolking uitmaken. Zij proberen pro-Nederlandse Papoea's weg te werken en bepaalde groepen Papoea's tegen elkaar op te zetten, zo vernam men ter plaatse.

Ook in het onderwijs moet naar de mening van de parlementariërs, het Indonesische element verdwijnen. Het gaat immers ook hier om het naar voren brengen van de eigen krachten van de Papoea-bevolking. Voorts is er in het verslag sprake van communistische invloed, onder invloed van Communistisch China en Java.

De leden van de Staten-Generaal hebben grote waardering uitgesproken voor het werk van missie en zending, maar stellen met teleurstelling vast, dat nog altijd klachten worden vernomen, dat het Gouvernement te weinig naar samenwerking streeft. Zelfs de protestanten vragen de Overheid om er serieus te worden genomen. Hun zending stelt „democratische gezindheid" op prijs. De katholieke missie is op dat punt concreter. De Kamerleden vragen de minister, of het juist is, dat onlangs een nieuwe huwelijksordonnantie, die de gouverneur van Nieuw-Guinea naar de minister in Den Haag zond, tevoren noch aan de kerkelijke autoriteiten, noch zelfs aan de Raad voor Volksopvoeding is voorgelegd.

Van de zijde van de katholieke missie werd keihard opgemerkt, dat de enige maatregel die consequent wordt gehandteerd de bezuiniging is. „Het moest niet mogelijk zijn, dat de allereerste beschavingsschooltjes buiten elke subsidie worden gehouden op grond van de overweging, dat dit godsdienstschooltjes zijn". Mij verwijt de regering gebrek aan visie en verbeelding door voortdurende benibbeling van het onderwijs. „Dit wekt de indruk, dat de overheid haar taak meer in breidelende dan in stimulerende richting ziet".

Van gouvernementszijde is aan de Kamerleden medegedeeld, dat er toch wel het een en ander tot stand is gekomen. Nu de bevolking steeds meer verlangt naar economische vooruitgang, moesten bepaalde projecten wel eens zonder wetenschappelijk vooronderzoek worden aangepakt. Maar een algehele economische planning is op komst.

Evenals in 1953 moest de parlementaire missie vaststellen, dat de situatie bij het onderwijs in Nieuw-Guinea nog weinig bevredigt. „Met grilligheid en willekeur, welke remmend werken op het particulier initiatief, worden scholen en schooltjes toegestaan en geweigerd." De grote klacht van de r.-k. missie is, dat er niet voldoende wordt gedaan aan het vervolgonderwijs dat op het primitieve onderwijs in de dorpsschooltjes moet aansluiten. Dit vervolgonderwijs moet zowel de vraag van de bevolking zelf voldoen als voorzien in de behoefte van gouvernement, onderwijs en bedrijfsleven.

De Kamerleden stellen vast, dat de thans bestaande rechterlijke organisatie niet werkt voor de Papoea's maar voor een kleine groep Europeanen. De bestuursambtenaar kan in de meest primitieve gebieden nog wel niet als rechter worden gemist, maar voor het overgrote deel van wat thans onder bestuur is gebracht is deze toestand ongewenst. Deze ambtenaar is te veel belanghebbende in het geding. De Papoea wil een onafhankelijke rechtspraak. Dit zal hem het zo gewenste vertrouwen geven in westerse instellingen.

Defensies

De verdediging van Nieuw-Guinea heeft op de Kamerleden over het algemeen een goede indruk gemaakt. De marinecommandant acht de tegenwoordige sterkte redelijk. Het verslag spreekt vol lof over het dienstplichtig personeel, dat ervan maakt wat ervan te maken valt. Men zou echter gaarne zien dat de inheemse bevolking ook bij de verdediging van het land meer werd ingeschakeld.

Landen Bosbouw

De bodemkundige verkenning van Nieuw-Guinea is nog niet zo ver dat reeds kan worden aangegeven hoeveel van de 41.600.000 ha oppervlak van het land agrarisch bruikbaar is. Zou dit maar 5 pct. zijn, dan is dat reeds gelijk aan de helft van de oppervlakte van Nederland. De natuurlijke rijkdom van Nieuw-Guinea moet vooral worden gezocht in de mogelijkheden welke de bosbouw biedt. De voorhanden zijnde voor exploitatie geschikte houtmassa wordt geschat op 200.000 kub m per jaar. De produktie in 1956 bedroeg 26.372 kub. m.

Voorlichting

De kritiek in Nieuw-Guinea op de berichtgeving en de voorlichting is zeer ernstig. Alle berichten moeten door het kantoor van de Voorlichting in Hollandia worden gecensureerd, zelfs de normale nieuwstelegrammen van het ANP. Van Hollandia moeten de berichten dan weer worden doorgegeven naar de radiodienst op Biak. Het nieuws komt daardoor zeer laat door. Behoudens één weekblad, dat in Nederland wordt gedrukt, bestaat er nog geen particuliere pers. In de (Maleise) bladen die door het Gouvernement worden uitgegeven, wordt aan het nieuws uit Nieuw-Guinea zelf en aan de voorlichting over het gouvernementeel beleid nauwelijks aandacht besteed.

De radiozender op Biak zendt maar vier en een half uur per dag uit, waarvan drie kwartier in het Maleis. De uitzendingen zijn zo zwak, dat zij op de meeste plaatsen niet helder doorkomen. Daartegenover wordt het Indonesische radiostation Ambon, dat 12 uur uitzendt, over het algemeen uitstekend ontvangen. Het doet vreemd aan, zo zegt het verslag, dat, terwijl het gouvernement zijn reden van bestaan vindt in het tot ontwikkeling brengen van de inheemse bevolking, van de totale wekelijkse zendtijd van zesendertig en een half uur slechts vier en een half uur ter beschikking is gesteld voor programma's die op die bevolking zijn gericht. Zodra de Maleise uitzendingen zijn afgelopen, stemmen de Papoea's af op buitenlandse stations.

Mijnbouw

In haar beschouwingen over de economische mogelijkheden zegt de Kamercommissie het te betreuren, dat nog steeds niet kan worden beoordeeld of de mijnbouw enig perspectief biedt.

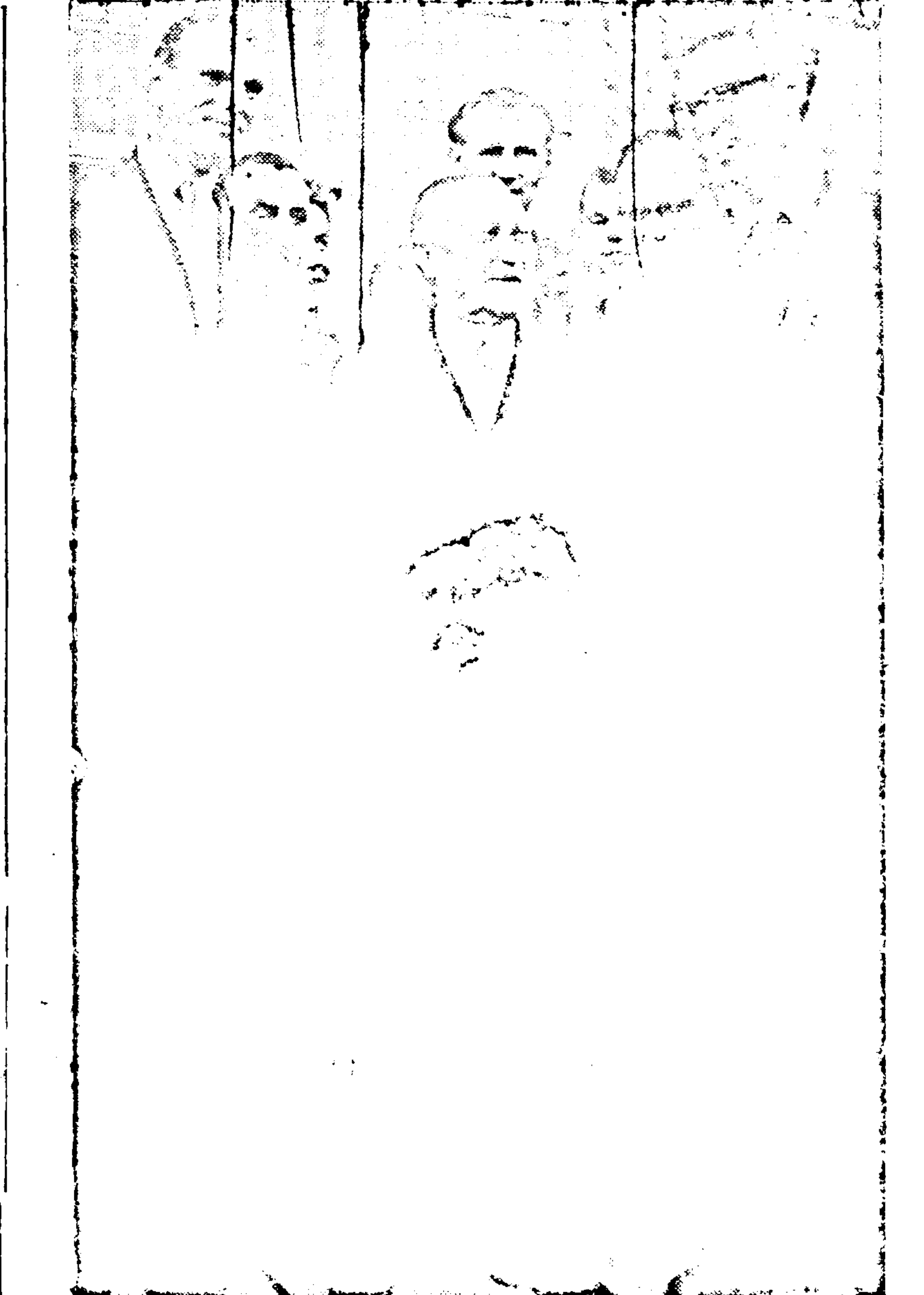
Vast staat slechts, dat olie in exploiteerbare hoeveelheden voorkomt. Weliswaar is ook nikkelerts met een gunstig gehalte gevonden, maar er zal nog een uitgebreid onderzoek nodig zijn voor kan worden uitgemaakt, of exploitatie lonend is. In het algemeen hebben de Kamerleden de indruk gekregen, dat aan mijnbouwkundig onderzoek te weinig wordt gedaan. In het Australisch deel biedt men aan particuliere onderzoekers een ruime premie, wanneer zij iets belangrijks vinden. Op Nederlands gebied werkt men echter vrijwel uitsluitend met een klein bureau met slechts één mijningenieur.

SUBT klopte ASIENTO I tijdens oefenwedstrijd met 4—0

Willemstad. — Op het stadion te Suffisant werd gisteravond een oefenwedstrijd gespeeld tussen Asiento I en SUBT. Bij laatstgenoemde ploeg hebben spelers als Sanword, Vlinder, Thielman en Meulens meegedaan. Voor de Asiento-ploeg was deze ontmoeting dan ook een zware krachtmeting. Het werd een vlot en zeer sportief gespeelde wedstrijd.

Voor de rust heeft Asiento zich kranig geweerd en was de stand 1-0 voor Subt. Het was in het laatste kwartier na de rust dat Subt er nog 3 doelpunten wist bij te maken en handig gebruik maakte van de vermoeidheid der veel oudere Asiento-spelers. Asiento heeft een paar gebeide kansen gemist. Zo schoot linksbuiten Polderman tot twee maal toe alleen voor de keeper over het doel. Keeper Donker van Asiento heeft een paar prachtschoten buiten het doel weten te houden en had ook goede medewerking van zijn backs, de Brueys en van Hulst. De leiding berustte bij referee van Ham.

De voorwedstrijd van de junioren van Asiento tegen Willemstad is ook het aanzien waard geweest en eindigde met 2-0 in het voordeel van Asiento. Op vrijdagavond a.s. speelt Asiento I tegen Union Portugues, eveneens op Suffisant.

**Tijdens het congres van de „club van grote mensen" bracht een delegatie een bezoek aan bondskanselier Dr. Adenauer, wiens zoon een actief lid is van deze club. Om lid te kunnen worden van deze club moet men minstens 1.85 lang zijn. Het doel van dit congres was om van de verschillende regeringen toelagen te verkrijgen voor de bestrijding van de extra-kosten aan kleren en voedsel voor deze lange mensen.
Foto: Met zijn 1.81 m. lengte stak bondskanselier Dr. Adenauer wel heel kleintjes af bij de heer Kehlenbach (2.10) en rechts de Hollander Max Liet, eveneens 2.10.**

ERIC DE NOORMAN — De Koningin van de Eilanden

43—39 Aranrod onsteekt in razende woede. „De moordenaar van mijn vader zal zijn gerechte straf niet ontgaan", fluistert zij hees. Met grote moeite kan Eric haar ervan weerhouden om met een welgemikt pijlschot een einde aan Nialls leven te maken. „Dat zal U weinig baten en alleen bewerkstelligen dat wij of alle gevangenen ten offer zouden vallen aan die bende daar", zegt de Noorman. Hij weet het meisje te kalmeren en tenslotte kan ze niets anders dan hem gelijk geven. Met dat al zitten ze in een lelijk parket en het ene stoumoedige plan na het andere wordt opgezet, maar bij nuchtere beschouwing weer verworpen. Wolf was na zijn alarmsein op eigen houtje al naar boven komen rennen en Aranrods eerste zorg is nu een veilige schuilplaats aan te wijzen waar de indringers hen niet kunnen vinden. Dan oppert Aranrod een nieuw plan. „De bedoeling was toch om de krijgers in te lichten en te trachten de gevangenen te bevrijden", zegt ze. „Welnu dat zal ik doen. Niall weet nog niets van Gartvaits dood en ik zal hem zeggen dat mijn broeder op zoek is gegaan naar jullie, Noren. Verder zal ik hem zogenaamd gastvrij ontvangen zodat hij zich op zijn gemak gaat voelen, daarna zullen wij verder gaan zien en een gunstige gelegenheid afwachten". Eric vindt het een gewaagd en gevaarlijk plan, maar het meisje houdt voet bij stuk en zegt: „Er zal toch iets moeten gebeuren". Zij legt haar wapens af en gaat naar beneden. Rustig en beheerst treedt zij naar voren en Niall die op de binnenplaats staat, kijkt verrast op. „Welkom op Dun Durrah", klinkt haar heldere stem. Een ogenblik heerst er een angstige stilte. Met loerende blikken neemt Niall het meisje van hoofd tot voeten op. „Komaan" zegt hij temend, een van die twee vermoeide paardjes was van U, maar wie heeft er dan wel op het tweede gereden?"

Ter nagedachtenis aan de heer JOHN MENGE

Willemstad. — Wij ontvingen het volgende piëteitvolle schrijven van de heer Mike Asencio, waarin deze posthume eer brengt aan John Menge.

Tributo póstumo a la memoria de mi ilustre Jefe y mejor amigo durante treinta años. Con la mas sentida gratitud y el mas hondo pesar.

Mike Asencio

Cuando el 19 de Septiembre de 1957 celebramos en mi humilde hogar en New York, mi cumpleaños, entre otros, el trio indestructible: El Patron (como cariñosa y respetuosamente apodabamos al Sr. J. Menge) mi esposa Elsie y el que suscribe, y luego fuimos a despedirle en compañia del Sr. Benny Maduro y del Sr. Herman Fechtman, abordo del vapor „Santa Paula" que habia de conducirle a Venezuela, Aruba y Curaçao, donde visitaria por algun tiempo a su idolatrada hermana Margoita (la Sra. A. D. Romano) y su hijo John Jr. y su esposa Ika y demas familiares y amigos, nos dijimos: „Hasta pronto!" ya que posiblemente esperaba regresar a New York para continuar a Canada a hacerle la acostumbrada visita a su hija Claire, su yerno Tico y sus tres nietos. Luego pasaria a ver su intimo amigo Don Ernesto Martijn y familia.

El 14 de Mayo recibi en New York su carta fechada en Palma de Mallorca el 9 de Mayo, en la cual me decia, entre otras cosas, que despues de haber permanecido unas 5 semanas en Mallorca no habia mejorado sino que se sentia cansado y deprimido y que con la aprobacion de su medico viajaria por avion a Amsterdam para hospitalizarse. El hecho de que en dicha carta incluyó la frase: „No olviden rezar por mi" conllevaba este breve pero elocuente mensaje, la estampada religiosa de ferviente católico que caracterizó todos sus actos. Esto expresaba tambien tacitamente el presentimiento mistico del fin — que sin el saberlo — se acercaba con rapidez de relampago y fulminacion de rayo!

Es por eso que cuando en la noche del Viernes 16 de Mayo recibi en New York por conducto de nuestro mutuo amigo Luis H. Daal, la infausta nueva de su repentino fallecimiento aceacido en la tarde del 14 de Mayo, no pudimos menos que llorar amargamente, Elsie y yo, su prematura partida y proceder a hacer preparativos para volar a Curaçao inmediatamente para unirme al justificado dolor de la familia y sus amigos — aquellos que supieron disimular o sobrellevar sus defectos y aquilatar sus virtudes — a acompañarle en la etapa final de su ultimo viaje. Pues para quien como el fue para mi, mucho mas que un Jefe y muchisimo mas que un amigo, no podia haber distancia inaccesible ni motivo que pudiera detener el cumplimiento sacrosanto del postrer deber de acompañarle hasta su ultima morada.

Entre sus virtudes no es tarea facil poder escoger la mejor, pues en su personalidad polifacetica encerraba las cualidades de ser un buen hijo, padre ejemplar, hermano afectuoso, individuo bondadoso, ciudadano ilustre, Jefe de personalidad dinamica y energica y un amigo sincero y leal digno del mas alto aprecio y profundo respeto y cariño.

Cualesquiera de esas virtudes seria suficiente para inmortalizarle. Aun sus defectos — pigmos obscurecidos por la amplia luz de sus virtudes — eran caracterizados por su cualidad de amigo sincero o por su integridad de hombre macho.

Hombre de principios en todos los ordenes de la vida, tenia el mas elevado concepto del deber, un deseo insaciable de superacion en la realizacion de las tareas que su investidura requeria — superacion que tambien exigia, o al menos esperaba, de aquellos que trabajaban con el.

Humanista sin paralelos, para el no existia distincion de credos religiosos o politicos; tampoco conocia, ni aceptaba, discrimen racial o territorial de ningun genero. Para el, cualesquiera que fuese el credo religioso, origen racial o el color de la piel, Catolico, Judio, Protestante, Episcopal, Mason, Librepensador, Blanco, Trigueño, Mulato, Negro, Curazoleño, Holandes, Puertorriqueño, Dominicano, Americano, Europeo o Asiatico, para el solo existia una cosa: El individuo — y no a medias — „to be or not to be" — sin ambajes ni rodeos, sino con claridad y precision, con la sinceridad e integridad como bases fundamentales.

Quien como el vivio en todas partes, no podia circunscribirse a limitaciones de credo, territorios o razas. Quien como el, trotamundos elegante que viajo ampliamente y vivio tan bien como el mejor, no conocia escollos, no aceptaba fronteras. Peregrino del destino, su vida era como el vuelo gigantezco de las aguillas, sobre los picos de los Andes y los Alpes, a traves de los mares, sobre las aridas regiones del desierto, sobre las mas frondosas selvas o los mas fertiles valles.

Ni los canales de Holanda, ni las nieves sempieternas de Interlaken o Mont Blanc, ni el cerro casi inaccesible del Tibidado, ni las azulineas aguas de la Costa Brava o de la Costa Azul, jamas tuvieron para el ni el calor ni el encanto de su „Terra ta Barranca". Es por eso que prescribio, repitio y exigio en vida que al rendir su postrer tributo a la vida para entregarse en brazos de la muerte, sus restos mortales fueran traidos a Curaçao, su terruño querido que tanto amó, cuna de sus mas grandes triunfos, campo de sus mas hondas decepciones, al lado de los suyos, donde pudiera sentir el candente Sol de tu tierra de fuego, y tener la seguridad de las oraciones de los suyos, al compas del arrullo de la brisa que le acaricio desde niño, al susurro del mar que tanto amó.

Dificil tarea es para mi — su secretario y amigo por 30 placenteros años — escoger el mas adecuado epitafio para adornar su tumba. Escogedlo vosotros, familiares y amigos, de entre los tres fragmentos siguientes:

Los managing directors y members of the Board of Directors de la Curaçao Trading Company, S.A., expresaron en su Informe Anual correspondiente al año 1952, pero dado a la publicidad en Septiembre de 1953 o sea 9 meses despues de haber presentado su renuncia:

„En el Otoño de 1952, el Sr. J. Menge manifesto su decision de renunciar como Managing Director a fines de este año. Con la entera devocio de su personalidad dinamica, el Sr. Menge ha servido a la Compañia por espacio de unos 40 años. Cuando Holanda fue invadida por las fuerzas de ocupacion en 1940, el Sr. Menge fue seleccionado para formar parte de la direccion general de la Compañia. Despues de haber ocupado puestos de importancia en la Compañia por muchos años, pudo con gran exito, gracias a su experiencia y energia, guiar la Compañia cuidadosamente a traves de las dificultades creadas por la guerra, logrando de este modo que la Compañia pudiera desarrollarse luego. Por lo tanto hay que atribuir al Sr. Menge, de manera inconmensurable, el hecho de que las Sucursales de ultramar, donde estaba invertido en su totalidad el capital de nuestra Compañia, pudieron fortalecerse. Otra vez, aqui y ahora, damos a el nuestras mas expresivas gracias por todo esto."

(firmado) **Managing of Directors:** H. Albarda, LL.D; J. C. H. Heldring; A. A. Boom; A. B. C. Dudok de Wit, P. Dijkstra.

(firmado) **Managing Directors:** P. Kruseman, W. F. Selman, J. J. M. van der Hagen.

(firmado) **Adj. Managing Directors:** H. Hoenders, A. A. de Leng, C. P. de Graaf.

El Sr. Benny Maduro, Director de la Firma S. E. L. Maduro & Sons, al testimoniar, en mi presencia, su condolencia al Licenciado Mr. John Menge Jr. (Abogado graduado de la Universidad de Leiden, tambien de Harvard, con creditos de la Universidades de Santander y de Oxford) espreso, refiriendose a nuestro inolvidable Patron:

„Orgulloso debes estar de tu padre. En nuestra vida comercial hemos tropezado muchos competidores de todos los calibres. Entre todos el hombre mas grande que tropezamos fue John Menge, porque a pesar de ser nuestro competidor mas accérrimo, siempre fue nuestro gran amigo, porque era todo un caballero!"

Efectivamente, mis queridos lectores, caballero en toda la extension de la palabra. Caballero en la Orden de Oranje Nassau de Holanda; Caballero en la Orden del Merito de la Republica de Haiti; Caballero condecorado con la Orden de Juan Pablo Duarte de la Republica Dominicana; Caballero en el corazon de sus conciudadanos; Caballero en el corazon de todos sus amigos; Caballero tambien que merecido el respeto y admiracion de aquellos que no gozaron el privilegio de su amistad.

El Sacerdote Catolico que le administró los Santos Oleos en Palma de Mallorca a la hora de su muerte expresó:

„Dichoso el que como buen religioso y católico devoto, tuvo la dicha de morir en tierra firme, donde fuera posible administrarsele los Santos Oleos de la religión que tanto amó."

Cualesquiera de estos fragmentos constituye un epitafio imperecedero. Pero ademas de todas estas cosas grandiosas, en mi concepto, su gesto máximo que le convierte en simbolo para la posteridad, fue su contestacion cuando alla en las postrimerias de 1951 o a principios de 1952 cuando su salud comenzaba a requerir cuidados especiales, restricciones y privaciones, me manifestó su deseo o intencion de retirarse hacia fines de 1952. Dijele entonces que yo no consideraba necesario que renunciase o se retirase, pues bien podia haber solicitado, en la seguridad de que le hubiera sido concedido, un „sick leave" de 6, 12 o mas meses, o bien continuar su actividad como Managing Director dentro de las limitaciones de y de acuerdo con su estado de salud y prescripciones de sus medicos. Fue entonces que surgio la frase inmortal:

„Cuando yo no pueda rendir la misma labor que yo exijo y espero de los de mas, no me considero digno de recibir la remuneracion ni mantenerme en el puesto. Por eso debo renunciar!"

Y renunció, logrando despues de su retiro, la expresion unanime que como tributo a su integridad, inteligencia, devocion y energia, citamos al principio.

Cuando el dia 28 de Mayo pase por Ciudad Trujillo, donde el Patron fundo los negocios de la CTC y donde tuve el placer de conocerle el 7 de Febrero de 1928 y gozar, al traves de los años el privilegio de su amistad y la distincion de merecer su confianza, la mente recorrio retrospectivamente en alas del recuerdo, treinta años de anecdotas, sucesos, situaciones, etc., y al escuchar a la hora del mediodia, el repicar grave y solemne de las vetustas campanas, de las mas antigua Catedral del Nuevo Mundo, eleve al Altisimo una plegaria por el eterno descanso de nuestro querido Patrón que se nos fué.

Mas tarde, juntos conmigo Bombolon Castillo y Pedro A. Medina (de los viejos amigos del Patron y mios de la Republica Dominicana) acordamos y por esta medio lo hacemos extensivo a todos sus amigos de todas partes, que durante los dias 23 de Junio (su natalicio) y 24 de Junio (San Juan Bautista) su Santo, nos unamos en oración, por el eterno descanso de su alma.

Y para aquellos que no quieran o no puedan comprender la intensidad de esta devoción, bastaria con decirles que a mi llegada a Ponce, Puerto Rico el 29 de Mayo y abrazar y besar a mi madre, ella me mostro una tarjeta postal con una vista panoramica de Palma de Mallorca fechada 9 de Abril de 1958, que decia: „A Doña Oliva S. Viuda de Asencio: Mis mas sinceras felicitaciones en el dia de su natalicio".

(firmado) **John Menge**

lo cual viene a demostrar que su sentido de la amistad no se limitaba unicamente al individuo, sino que la intensidad de su cariño y la sinceridad de su afecto, penetraba muy lejos hasta las alturas del amor maternal, porque dentro de sus creencias religiosas latia el mas elevado principio, el de rendir honor a la Madre — la propia y la ajena!

Es por eso, que elevando una plegaria al Todopoderoso y rogar todos los dias: „Que el amor de Dios quede contigo, por los siglos de siglos, Amen" — os digo: He aqui mi postrer tributo, Adios Patrón!

Mike Asencio

Ponce, Puerto Rico,
Mayo 31 de 1958.

Akoestiek is een jonge wetenschap

(Van een medewerker in Nederland)

Toen, vlak vóór Kerstmis van het vorig jaar, de ramen waren aangebracht in de nieuwe kerk van de H.H. Petrus en Paulus in Breda, kwamen de bouwers en pastoor P. Vermeulen tot de verbijsterende ontdekking, dat ieder gerucht in versterkte mate en vele malen achtereen door de koepel werd teruggekaatst. „Een flutter-echo," zo luidde de diagnose van de te hulp geroepen deskundige, die zich voor de moeilijke opgave zag gesteld, het interessante, maar onduldbare fenomeen door niet te ingrijpende of kostbare maatregelen uit de wereld te helpen. Dat is, na weken van onderzoekingen en berekeningen en na het aanbrengen van dertienduizend vijfhonderd plastic doosjes met gaatjes redelijk gelukt, zodat de kerk in gebruik kon worden genomen. De echo, die eerst een veld met een straal van zeven meter bestreek, wordt nu alleen nog als hinderlijk ervaren op een plekje met een straal van één meter, precies onder het midden van de koepel. Ook dit laatste restje hoopt de akoesticus, ir. V. Peutz, nog weg te werken. Misschien lukt het met behulp van geluidabsorberend materiaal, maar de meest afdoende oplossing zou waarschijnlijk worden bereikt door het aanbrengen van een verandering in de koepel, in de trant van de „lantaarn" die de meeste oude koepels kenmerkt. Het is merkwaardig: op grond van gedegen studies en ingewikkelde berekeningen komt de akoesticus van vandaag tot ongeveer dezelfde opzet, die door vroegere bouwmeesters eeuwenlang is toegepast; de cassette — een net van vakken tegen de binnenwand van de koepel — is alleen vervangen door lichamen van plastic.

Akoestiek is een nog jonge wetenschap en ir. Peutz, die haar sinds drie jaar in praktijk brengt, is een van de weinige akoestische specialisten in Nederland, die allen nog pioniers zijn op een nog bijna braak liggend arbeidsveld. Na in 1950 in Delft te zijn afgestudeerd als natuurkundig ingenieur, werkte ir. Peutz enige tijd in Europa's eerste atoomcentrum in Parijs; maar al in 1951 keerde de Heerlense architectenzoon naar Delft terug om akoestiek te gaan volgen bij prof. dr. ir. C. W. Koster. Daarnaast is hij gedurende drie jaar hoofdassistent audiologie geweest en werkte hij op audiologisch gebied in het Doofstommeninstituut in St.-Michielsgestel. Thans is hij als adviseur verbonden aan de Nijmeegse Universiteit; voor het overige wijdt hij zich aan akoestiek, elektro-akoestiek, lawaaibestrijding en trillingstechniek, werkzaamheden die zich zo hebben uitgebreid, dat hij zich gedwongen heeft gezien, zijn bureau van het idyllische „Torensight" op de hellingen van Ubbergen over te brengen naar het centrum van Nijmegen.

„FLUTTERECHO" verdreven met plastic doosjes met gaatjes

[illegible] op het bereke- [illegible] trillingen en het be- [illegible] om die trillin- [illegible] te regelen. Dat betekent [illegible] trillingen: ze zo volko- [illegible] te onderdrukken, om de- [illegible] te voorkomen en energie te be- [illegible].

[illegible] trillingen kunnen vermoeidheids- [illegible] ontstaan, die vooral bij de hui- [illegible] gelegeerde soorten staal — waar [illegible] geen staal meer inzit — plot- [illegible] kunnen optreden Het metaal kan een bepaald aantal trillingen een aantal malen doorstaan, maar ineens verdraagt het deze niet meer. Een plotselinge „vermoeidheidsbreuk" kan behalve schade ook groot gevaar opleveren, niet alleen bij vliegtuigen, maar ook bij voorgespannenbetonconstructies, die soms toepassingen vinden waar ir. Peutz helemaal niet zo gerust op is. Het spreekt vanzelf, dat een trilling, die een heel gebouw in beweging brengt, ook oneconomisch is: ze verslindt nutteloze energie. Ook hoorbare trillingen moeten vaak tot een minimum gereduceerd worden, nl. wanneer het „lawaaitrillingen" zijn. Bestrijding van deze trillingen in bedrijven heeft op de eerste plaats ten doel om gehooraffecten van de arbeiders en voorts om klachten van de omgeving te voorkomen. Soms is de opgave, lawaai van de omgeving te weren, b.v. in ziekenhuizen. Een totaal uitbannen van „achtergrondlawaai" leidt echter blijkens de ervaringen tot lastige patiënten: het absolute buitensluiten van geluid blijkt niet prettig te zijn.

Voorzover hoorbare trillingen gewenste geluidstrillingen zijn, moeten ze zo goed mogelijk worden geregeld; en dan komen we op het gebied van akoestiek en elektro-akoestiek

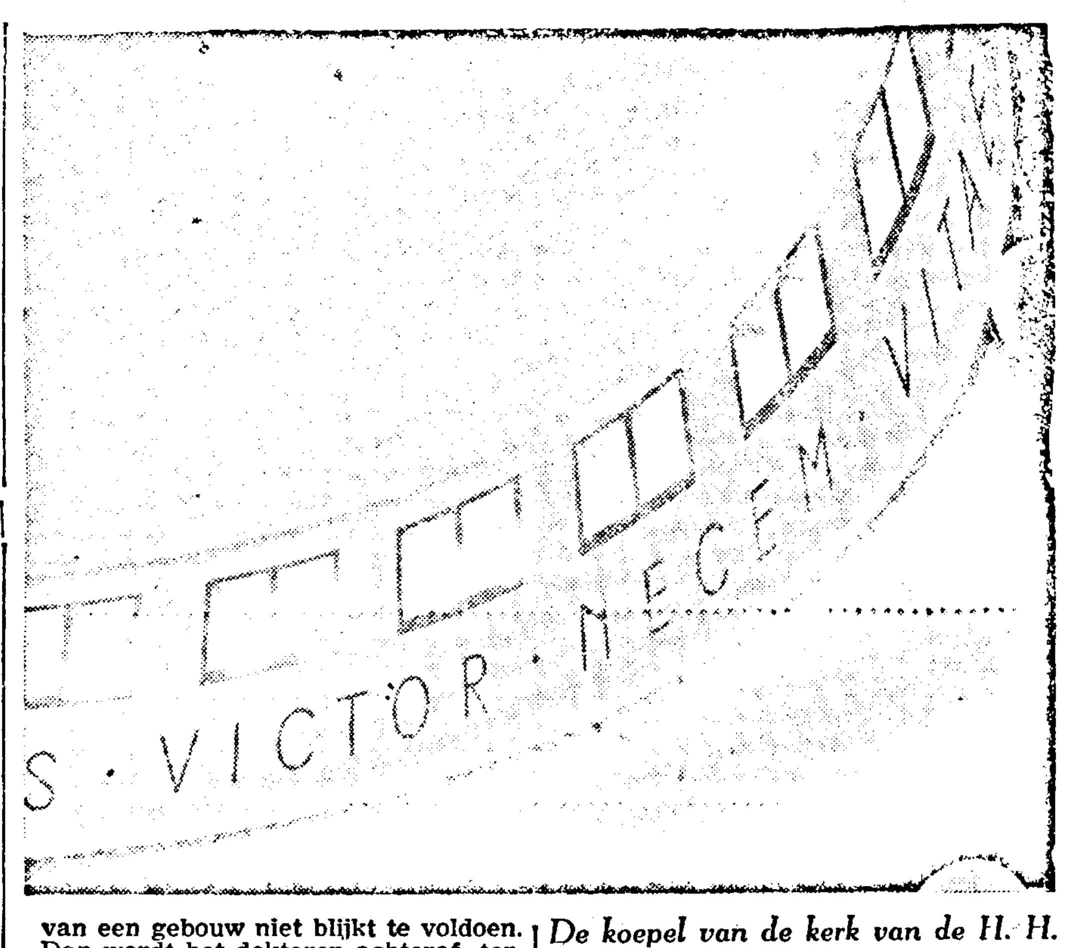
De akoestiek in kerken is een waar probleem, vooral in de weinig volumineuze kerken van onze tijd. Daar wordt ze nl. sterk beïnvloed door de bezetting van de kerk. Als men afstemt op een bezetting van tweederde, zal de akoestiek in de meeste zondagsmissen — wanneer de kerk overvol is — te „dood" zijn, maar op de weekdagen — wanneer de kerk maar schaars gevuld is — zal de akoestiek evenmin voldoen, omdat er te veel galm is. Maar afgezien hiervan zal de akoestiek in iedere kerk noodzakelijk een compromis zijn, omdat de muzikale eisen, vooral de eisen die het orgel stelt, anders zijn dan die van het gesproken woord. Zo vraagt het orgel een grotere galm dan het gesproken woord. De enige manier om aan dit compromis te ontkomen is het inschakelen van een geluidsinstallatie: de kerk kan dan worden afgestemd op het orgel en de installatie garandeert een perfecte verstaanbaarheid van het gesproken woord. Waarom die angst voor geluidsinstallaties?, vraagt ir. Peutz. Omdat er zoveel slechte zijn? Het is mogelijk een geluidsinstallatie aan te brengen zonder dat men ze hoort: men krijgt de indruk, de predikant rechtstreeks te horen en merkt pas dat er een geluidsinstallatie is, als deze wordt uitgeschakeld. Ook voor het oog hoeft de installatie niet zichtbaar te zijn: ze kan volledig in het gebouw worden verwerkt.

Intussen is het niet altijd nodig, een installatie aan te brengen: er zijn kerken waarin een compromis noch aan de muziek, noch aan de predicatie noemenswaardige afbreuk doet. In zulke gevallen zal ook ir. Peutz geen installatie adviseren. Perfecte akoestiek is overigens een complex begrip. Er zijn kerken waarin de gelovigen het gesproken woord perfect verstaan, terwijl de predikant de indruk krijgt, dat het „niet gaat", omdat hij het geluid niet terugkrijgt. Zelfs de beste predikant gaat daar onherroepelijk onderdoor. Het kan ook omgekeerd zijn: de predikant heeft het gevoel, dat zijn stem uitstekend wordt verstaan, de kerk „preekt gemakkelijk", maar de gelovigen hebben de grootste moeite om hem te volgen; ze volgen dan spoedig helemaal niets meer.

Ook bij de zang doet men soortgelijke ervaringen op. In sommige kerken komt men nooit tot een geslaagde volkszang, omdat men alleen zichzelf hoort zingen en niet opgaat in het geheel; de meeste kerkgangers houden dan al gauw hun mond. Koorzangers die hun eigen geluid niet „terugkrijgen" hebben de neiging om zich te forceren, enz. Een goede akoestiek betekent ook een goede „terugkoppeling", zodat men zichzelf kan controleren.

Het probleem speelt ook in de scholen, maar wordt daar meestal niet herkend. Vaak is het de slechte akoestiek die er oorzaak van is, dat een deel van de klas achter blijft en...... dat de leraar geen orde kan houden. Verstandelijk normaal begaafde leerlingen worden daardoor vaak als „dom" aangemerkt en dat klopt in zoverre ook, dat ze door het slecht volgen van de lessen achter raken. De eerste slachtoffers zijn de slechthorende kinderen, die ongeveer 5 pct van het totaal uitmaken, maar wier handicap in de meeste gevallen niet wordt opgemerkt: ze verstaan met moeite, maar ze weten niet beter; volgen daardoor maar een deel van het behandelde en blijven tenslotte achter.

De akoestiek van een ontworpen gebouw kan tevoren vrij nauwkeurig worden berekend uit de grootte, de vorm en het absorptiemateriaal. Een goede akoestiek is dan ook vrijwel gegarandeerd, als architect en akoesticus van het begin af samenwerken. Een architect kan niet alles van akoestiek weten. In 75 pct van de gevallen wordt de akoesticus echter pas te hulp geroepen als de akoestiek van een gebouw niet blijkt te voldoen. Dan wordt het dokteren achteraf, terwijl de meeste bepalende factoren onherroepelijk vastliggen.

De koepel van de kerk van de H. H. Petrus en Paulus in Breda, die ieder gerucht in versterkte mate en vele malen achtereen weerkaatste.

Het Bredase geval, wel ongeveer het ergste wat op akoestisch gebied kan voorkomen, is er een voorbeeld van. We hebben de flutter-echo gehoord op de band. Onder de koepel werd een schot gelost, onmiddellijk daarna ontbrandde een langdurig mitrailleurvuur, waarvan de eerste schoten nog luider waren dan het afgegeven schot zelf. Het is een hele toer geweest, dit effect weg te werken. Men kon geen absorptiematerialen toepassen, want dat zou tot gevolg hebben, dat de overigens goede akoestiek van de kerk werd „dood" gelegd. Dit zou in Breda extra funest zijn, omdat de galm mee kon helpen om de echo te verdekken. Het geluid moest dus worden gediffuseerd. Dit was mogelijk door het aanbrengen van grote lichamen in de koepel, maar dat zou het aanzien van het kerkinterieur ernstig hebben geschaad. Na langdurig experimenteren vond ir. Peutz de oplossing in het aanbrengen van veertien verschillende typen plastic doosjes, met meer en minder gaatjes, die het geluid opnemen en langzaam weer uitstralen. In de 13.500 doosjes die zijn aangebracht, zijn 91.000 gaatjes geboord. Het effect van de doosjes was tevoren beproefd in de „dode kamer", waar ir. Peutz eerst proeven had genomen met lege schoenpoetsdoosjes. Het is nu gelukt de „flutter-echo" bijna volledig om te zetten in een normale galm en de doosjes zijn zo aangebracht, dat ze een ornamentering van de koepel vormen. Ir. Peutz heeft al een 20-tal kerken onderhanden gehad of nog in behandeling. Gelukkig gaat het niet altijd om een flutter-echo of een gewone echo die eveneens onduldbaar is. (Echo treedt op als het geluid later dan binnen 1/20 seconde wordt teruggekaatst; blijft de echo op en neer kaatsen, dan is sprake van een flutter-echo.) In de meeste gevallen is de kerk „te dood" of er is te veel galm.

De laatste tijd komt het meer en meer voor, dat de akoesticus al vóór de bouw wordt ingeschakeld. Aan de hand van het ontwerp kan hij tevoren een voorspelling doen aangaande de akoestiek. In overleg met de akoesticus zal de architect soms zijn opzet moeten wijzigen om ongewenste akoestische effecten te vermijden. Soms kan een ongunstig effect, dat veroorzaakt wordt door een vormgeving waar de architect per se op staat, door een verandering elders worden weggenomen. In één geval, waarin de architect beslist geen verandering wilde brengen in zijn ontwerp, ging men van het begin af uit van een geluidsinstallatie, die volledig onzichtbaar in het gebouw werd opgenomen.

Gezien de enorme akoestische gevoeligheid van onze kleine kerken, lijkt het geen overdreven zorg, wanneer de bouwmeesters — of de bouwheren — van het begin af een akoesticus inschakelen, niet alleen om evidente onaangename verrassingen te voorkomen, maar om ervan verzekerd te zijn, dat de bediening van het woord — die in de katholieke kerk toch nog altijd een voorname plaats inneemt — naar behoren tot haar recht kan komen.

Dr. ir. F. Schweigman:

Klankborden ook in grote kerken afdoende

Er zijn vele akoestici, die elektro-akoestische apparatuur in grote kerken noodzakelijk achten om het gesproken woord voor iedereen verstaanbaar te maken. Maar er zijn ook deskundigen, die deze apparatuur in de meeste gevallen overbodig achten. Een hunner is dr. ir. F Schweigman te Vught, die zich in binnen- en buitenland bekendheid heeft verworven door zijn klankborden boven preekstoelen.

Wie deze vaak sierlijk gewelfde borden ziet, zal geneigd zijn te veronderstellen, dat deze simpelweg het geluid van de spreker versterken en dat de akoestiek van de kerk de rest moet doen. In feite is de werking echter zo, dat de natuurlijke akoestiek volledig buiten bedrijf wordt gesteld. Men is dus met dit systeem niet afhankelijk van de nagalm en andere akoestische eigenschappen van het gebouw.

Dr. Schweigman heeft de klankschelpen in Duitsland met succes toegepast in kerken met 2700 zitplaatsen. De kerken die in ons land gebouwd worden, zijn belangrijk kleiner. De kosten van de klankborden liggen beneden f 3000, dat is dus in het algemeen lager dan die van elektro-akoestische installaties.

KIM KI RYON, jeugdige ruimtevaarder

Kim Ki Ryon, een 18-jarige Zuidkoreaan, leerling van de middelbare school van Yongdong, heeft in zijn eentje de strijd aangebonden met de Russische en Amerikaanse geleerden op ruimtevaartgebied. Hij beweert, dat hij op 18 maart een proefraket van 3.23 kilogram, uitgerust met een radio, heeft gelanceerd, die met een snelheid van drie keer het geluid een hoogte bereikte van 12.000 meter. Kim zegt daarbij gebruik te hebben gemaakt van vaste brandstof. Op 3 april ondernam hij een tweede poging, maar toen ontplofte de raket en kwam de politie op de hoogte van zijn experimenten. Er werd geen proces-verbaal opgemaakt, maar een rapport bestemd voor president Syngman Rhee, waarin in geuren en kleuren verteld werd van de prestaties van de jongeman. De Zuidkoreaanse regering is er zo van onder de indruk gekomen, dat het ministerie van defensie besloten heeft de experimenten van Kim door technici te laten onderzoeken.

De „Prins der dichters", Adriaan Roland Holst vierde op 23 mei zijn 70e verjaardag. Dagelijks kan men de dichter, gewapend met zijn onafscheidelijke wandelstok, boodschappen zien doen.

Goede raad was niet duur voor Haarlemse jongen

Haarlem. — Een tienjarige Haarlemse jongen, aldus schrijft het „Vrije Volk", die een mand met postduiven vervoerde, werd op de hoek van de Delftslaan-Orionweg door een bromfietser aangereden.

De fiets was zodanig verbogen, dat de jongen niet verder kon. Goede raad was in dit geval niet duur.

Hij schreef een briefje aan zijn vader, haalde een duif uit het mandje en liet die zijn epistel bezorgen.

Tien minuten later was zijn vader al bij hem en bracht hem met duiven en defecte fiets per auto naar huis.

Spaanse economie drijft op de export van sinaasappelen

Euromarkt zal de afzet van stijgende produktie niet belemmeren

De export van sinaasappelen en ander citrusfruit is een van de belangrijkste faktoren, waar de Spaanse economie op drijft. De import van machines en verdere uitrusting voor het industrialisatieprogramma en in mindere mate voor de mechanisatie van de landbouw doet een zwaar beroep op de ongunstige deviezenpositie van het land. Toenemende export van agrarische produkten vormt de enige mogelijkheid om aan deze stijgende vraag tegemoet te komen d.w.z. export van citrusfruit, dat veruit het belangrijkste produkt is van de agrarische export. En onder het citrusfruit neemt de sinaasappel de eerste plaats in.

Gedurende de periode vóór de burgeroorlog varieerde de jaarlijkse produktie van citrusfruit in Spanje tussen de één miljoen en één miljoen tweehonderdduizend ton per jaar. Gedurende de burgeroorlog zakte dit cijfer tot een te verwaarlozen grootheid. De aanplant werd voor een groot deel verwoest. En wat niet vernietigd werd, bleek later door gebrek aan zorg waardeloos te zijn geworden. Het duurde tot 1953 voordat het vooroorlogse cijfer van 1.200.000 ton weer werd bereikt. De gestadige groei, die zich na dat jaar voortzette, werd abrupt onderbroken in het seizoen 1955—1956, toen de ergste vorst inviel, die ooit de sinaasappelplantages heeft geteisterd. In 1956 werd nog maar een miljoen ton geplukt en dat cijfer was bijzonder gunstig in vergelijking tot de werkelijke situatie. Toen de vorst toesloeg was reeds een groot deel van de oogst binnen. Het volgend jaar bleek hoe groot de schade was geweest. De vorst had zoveel bomen gedood of beschadigd, dat meer dan dertig procent gekapt moest worden en opnieuw geplant. In het seizoen 1956—1957 werden slechts 700.000 ton geoogst, minder dan de helft van wat voor het invallen van de vorst werd verwacht.

De planters rekenden erop, dat zij vijf jaar nodig zouden hebben voordat hun plantages weer een normale produktie zouden opleveren, doch in de voorbije maanden kon reeds meer dan een miljoen ton worden geplukt, waarvan de helft is geëxporteerd. Toch heeft de vorst de positie van Spanje op de exportmarkt aangetast. Door de geringe produktie in 1956 en 1957 verloor Spanje zijn afzetgebieden en daarvan hebben Israël en Noord-Afrika een dankbaar gebruik gemaakt.

In 1955 nam Duitsland, de belangrijkste koper van Spaanse sinaasappelen, nog 350.000 ton af. In 1957 was dit cijfer gereduceerd tot 133.000 ton. Engeland, de tweede afnemer, kocht in 1955 nog 210.000 ton, in 1957 nog maar 74.000 ton. Nederland, de vierde afnemer, kocht in 1950: 50.000 ton. Het vorige jaar nam de vaderlandse markt niet meer dan 17.000 ton af. Amerika, Israël en Noord-Afrika hebben het ontbrekende aangevuld. Daardoor hebben de consumenten in de verschillende landen andere produkten dan de Spaanse leren kennen en waarderen. Toch heeft Spanje ondanks de sterke inzinking zijn leidende positie op de exportmarkt niet verloren. Het vorige jaar werd 320.000 ton uitgevoerd. Algiers exporteerde in dat jaar 267.000 ton. Israël kwam tot een kwart miljoen. Voor dit jaar wordt de Spaanse export geschat op niet minder dan 850.000 ton, terwijl Algiers en Israël tezamen ongeveer een half miljoen ton op de markt zullen brengen.

In de verwachting, dat de vraag naar citrusfruit in Europa in de komende jaren zal toenemen, staan de Spaanse producenten voor de noodzaak hun produktie op te voeren. Betere exploitatie van de bestaande plantages kan reeds voor een belangrijke produktieverhoging zorgen. Officiële schattingen gaan tot een produktiestijging tot twee miljoen ton in 1970, bijna het dubbele van de huidige produktie, waarbij slechts vijftigduizend hectaren nieuw beplant zullen worden. Thans zijn 200.000 hectaren met sinaasappelplantages bezet. Tegen die tijd zal de export tot anderhalf miljoen ton gestegen zijn.

Het feit, dat Spanje geen lid is van de Europese gemeenschappelijke markt zal weinig effekt hebben op de export van sinaasappelen. Spanje zal in de toekomst in de landen van de Euromarkt van 1 oktober tot 14 mei 20 procent invoerrechten moeten betalen. Gedurende de rest van het jaar 15 procent. Voordat de Euromarkt in werking trad moest Spanje 15 pct in de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie betalen, 20 tot 35 pct in Frankrijk en 10 pct in Duitsland. Daar de rechten in Frankrijk aanmerkelijk zakken, blijft de balans in evenwicht. Dit is van belang, omdat de laatste jaren driekwart van het Spaanse citrusfruit naar landen van de Europese markt ging.

Italië en Algiers zijn de enige twee sinaasappel-producerende landen, die voordeel kunnen halen uit het feit, dat zij lid van de gemeenschappelijke Europese markt zijn. Maar hun produktie is te gering om aan de vraag van Europa tegemoet te komen.

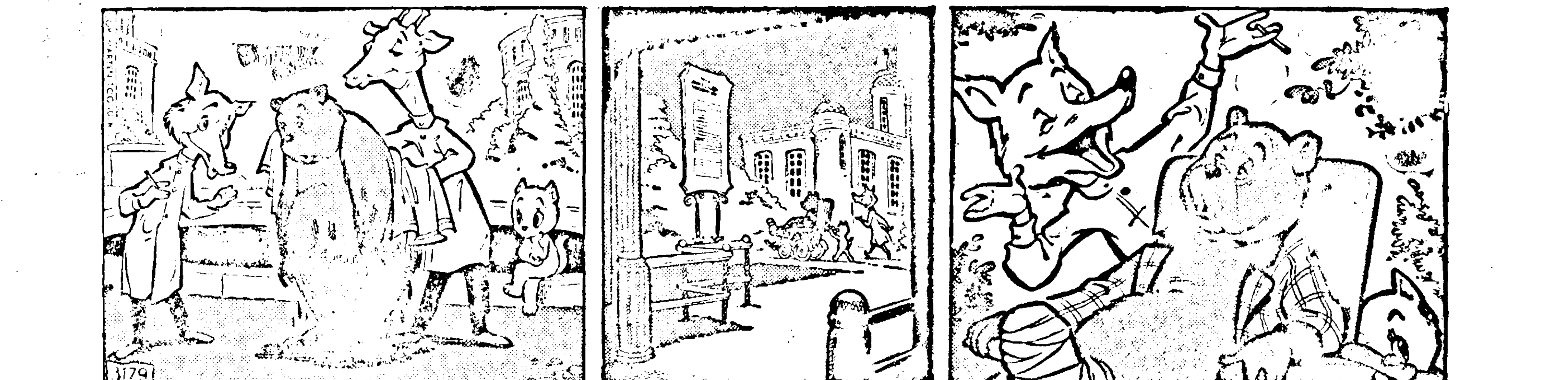
Bovendien is het niet onwaarschijnlijk, dat de producenten tot een overeenkomst komen, waarbij de concurrentie van dit ogenblik zal worden uitgeschakeld. Voor Spanje als grootste producent zal dit zeer belangrijk zijn.

Economisch herstel in V.S. wordt niet voor medio 1959 bereikt

Washington. — Het economische herstel met volledige werkgelegenheid in de Verenigde Staten zal waarschijnlijk niet voor medio 1959 op zijn vroegst en misschien zelfs pas laat in 1960 bereikt worden, zo heeft de gemeenschappelijke economische commissie van het congres bekendgemaakt. Hieraan werd toegevoegd, dat het herstel zelfs niet voor het vierde kwartaal van dit jaar zou beginnen.

De voorspellingen van de commissie zijn grotendeels gebaseerd op vergelijkingen met het tempo waarin de Verenigde Staten uit de beide voorafgaande naoorlogse recessies kwamen.

TOM POES en het Stenenbeen-Probleem

3179 Heer Bommel klom moeizaam uit de modder en liet zich door de badknecht afdrogen.

„En?" vroeg de specialist vriendelijk. „Heeft de kuur al geholpen?"

„Niets", zei heer Ollie bitter. „Volstrekt niets. Ik sop daar elke dag door die vieze brij, en dat is héél stuitend voor een heer van mijn stand, die gewend is om zich fris met schoon water te wassen. Ik wentel me in de blubber en ik tob maar aan en het helpt allemaal niets! Integendeel, mijn rechtervoet begint ook al hard te worden".

Zo klagend zette hij zich in zijn rolstoel en liet zich door Tom Poes uit het badhuis rijden.

De vreemdeling volgde het groepje met opgewekte tred. „Juist!" riep hij vrolijk, „ook uw andere voet begint te verstenen, nietwaar? Net wat ik dacht. En wanneer u zo voortgaat zult u binnenkort geheel verhard zijn".

„Dat voorspelde de dokter me ook al", prevelde heer Ollie met smartelijke mond. „Het is meer dan ik verdragen kan. Is er dan geen uitkomst meer?"

„Daar wilde ik u hebben!" riep de geneeskundige uit. „Natuurlijk is er uitkomst! Als u zelf maar wilt kunt u gemakkelijk genezen!"

„Natuurlijk wil ik", zei heer Bommel gemelijk. „Wat een onzin! Denkt u, dat ik voor mijn genoegen vermarmer?"

„Welaan dan", hernam de ander, „wanneer u wilt, zal ik verder uw behandeling ter hand nemen. Ik beschik over de modernste hulpmiddelen en u zult versteld staan over het resultaat. Natuurlijk kost de kuur wel enig geld......"

„Geld speelt geen rol voor een verstenend heer", zei heer Ollie ongeduldig.

„Des te beter!" riep de specialist. „Dan komt alles in orde".

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

29

Toen ik mijn roes had uitgeslapen, riep hij me bij zich.

Hij zat in zijn leunstoel. Ik merkte op, dat hij geen pijp rookte. Nog slaapt de vulkaan, schoot het me plotseling door de gedachten...

God alleen weet, hoe diep beschaamd ik was. Om me toch nog een houding te geven, wilde ik een stoel nemen.

„Blijf staan als je vader tot je spreekt," klonk het hard.

Ik stak mijn handen in de zak.

„Gedraag je niet als een vlegel. Doe die handen uit je zak."

Als twee lamgeslagen vlerken hingen mijn handen naast mijn lijf. Ik stond met gebogen hoofd voor mijn vader — verslagen.

Met een harde stem, maar met een stem, waarin een ontroering trilde, die ik er tevoren nooit in had gehoord, sprak mijn vader:

„Ik weet niet wat er gebeurd is, en het interesseert me ook niet. Maar de deur van dit huis — het stamhuis van de Martensen — blijft in het vervolg voor dronkaards gesloten.

En dan nog iets: onze moderne wereld kent 'n heel rijtje verdovingsmiddelen, omdat haar bewoners te vadsig zijn om zich te meten met het geweld van de pijn en van het verdriet. Alcohol is één van die middelen. Maar wie zich boer wil noemen, die vreet de pijn rauw, versta je dat?"

Wat er toen gebeurde, had ik niet verwacht, en het sloeg me letterlijk met ontzetting: de vulkaan barstte los....

Mijn oude vader richtte zich half op in zijn stoel. Ik zag niets dan een trillende hand, met daaraan een trillende vinger, die onverbiddelijk naar de deur wees.

Een koude stem — niet de stem van mijn vader — beet me toe:

„Waag het niet, me vandaag nog onder m'n ogen te komen. In de stal kun je slapen vannacht, want bij de varkens hoor je thuis. Verdwijn!"

Ik ging.

Mijn God, een regen van geselstriemen op mijn blote lenden was me liever geweest op dat ogenblik.

De les was afdoende: die zondag heb ik mijn laatste borrel gedronken. Maar de gedachte aan Jettie Simons liet me niet meer los. Daar is een hardere les voor nodig geweest en ook die heb ik gekregen.

Maar laat ik allereerst trachten, de draad van mijn geschiedenis op te vatten.

In korte tijd gebeurden nu verschillende dingen van uiteenlopende aard, en ik betwijfel sterk, of het mij gelukken zal, U hier een duidelijk beeld van te geven. Het best kan ik beginnen met de tweede ontmoeting, die ik hebben mocht met mijn vriend, de heer Maas.

Eind mei dan, een maand na de ontvangst van mijn rooibevel, lag er een laatste waarschuwing bij mij in de bus: het vierde papier van Bureau X. Het ding was gestencild, dat wil zeggen: de laatste waarschuwingen werden met stapels tegelijk verstuurd. Het feit, dat men waarschuwingen en aanmaningen drukt, heb ik altijd beschouwd als de zwakste zijde van de bureaucratie. Men houdt al bij voorbaat rekening met 's mensen nalatigheid — de menselijke traagheid wordt ingebouwd in een systeem. De gedrukte waarschuwing is voor mij het teken aan de wand voor een sterk afgetakelde vorm van regeren.

Maar ik dwaal nu al af.

Toen er op een van die dagen een vrachtauto stopte bij mijn akker achter de fabriek, was ik daar in een geladen stemming aan het werk. Ik was trouwens vaak prikkelbaar de laatste weken: mijn innerlijk werd verscheurd door allerlei emoties en ik wist er geen raad mee.

Begrijp me echter goed: deze inleiding houdt geen verontschuldiging in voor wat ik nu ga vertellen. De verklaring van iemands gedrag hoeft niet altijd een goedkeuring te zijn en dit zal ik desnoods tegenover een legertje jeugdliefhebbers volhouden.

De heer Maas stapte als eerste uit.

Vervolgens kroop een gelaarsde man van achter het stuur uit. Hij had een leren jas aan waarvan de kraag omhoog stond. Daarboven krulde een weelderige hoeveelheid vlashaar.

Even later werd achter in de kap een zeil opgelicht: er kwamen twee gelaarsde arbeiders te voorschijn.

„Het spijt me zeer", sprak de heer Maas, „we zullen de aardappelen op Uw kosten moeten rooien. De gestelde termijn is verstreken".

Nijdig antwoordde ik:

„Mij spijt het ook, maar U komt mijn veld niet op, voordat U mij een verklaring aflevert dat de schade zal worden vergoed."

„Voor een eventuele vergoeding zoudt U zich kunnen vervoegen ten gemeentehuize", fluisterde de controleur beleefd.

Ik kreeg een gevoel of mijn hoofd opzwol tot tweemaal de normale grootte.

Het was nu bijna juni. Over enkele weken zouden mijn aardappelen bekwaam zijn. Ik had geheel te goeder trouw gehandeld. Een soepelheid van enkele weken kon alle narigheid uit de wereld helpen...

Ik greep een riek, die bij me in de buurt stond. De tanden wezen als klingen naar het zwijgende groepje met de rooiplannen.

„Kom heren," sprak de controleur nauwgezet, „laten wij onze plicht doen."

De tanden van mijn riek trilden nadrukkelijk.

De heer Maas deed een stap vooruit, de vlasbol een halve stap, de arbeiders maakten een pas zijwaarts.

„We zullen er niet veel woorden over vuil maken," zei ik ijzig kalm, „maar de eerste die 'n hand uitsteekt naar mijn gewas, die jaag ik deze riek door zijn donder."

(Wordt vervolgd)

„De godsdienst bepaalt onze levenshouding"

Mgr. Holterman zegent Don Bosco jeugdclub te Sint Nicolaas in

Monseigneur Holterman hangt in de fraaie Don Bosco-club het kruis aan de wand, dat even tevoren door hem werd gezegend.

Tijdel. gezaghebber de Boer prijst activiteit der Freres

Oranjestad. — Vele genodigden en een talrijke publiek waren gisteravond getuige van de inzegening door Z.H.E. Monseigneur Holterman van het clubgebouw van Aruba's grootste jeugdclub, Don Bosco te Sint Nicolaas. Onder de gasten zagen wij de tijdelijk gezaghebber en mevrouw de Boer, Gedeputeerde Petrona, de geestelijkheid van Aruba, de Overten van Soeurs en Frères, van de Lago direktie de heren Griffin en Byington, de heer Jan Beaujon van de Koningin Julianastichting. de heer Attema, brigadecommandant van de politie te Sint Nicolaas en vele andere vooraanstaanden.

Na de gebruikelijke plechtigheden gaf ceremoniemeester Chris Schwengle allereerst het woord aan Monseigneur, die er aan herinnerde, hoe onder auspiciën van het Vicariaat sinds jaar en dag aan jeugdwerk wordt gedaan. Daarvan getuigen, aldus spreker de clubs te Noord, Oranjestad, Santa Cruz, Savaneta en Sint Nicolaas. In Sint Nicolaas is nu naast de St. Cecilia club en het groephuis voor de padvinders een derde clubgebouw gekomen.

Niet altijd is het succes van het jeugdwerk even groot.

Zoals met alles in Aruba heeft men ook hierbij vaak met „ups en downs" te kampen. Meestal ligt dit niet aan de leiding, maar nog al eens aan de jeugd zelf en vooral ook aan een gebrek aan daadwerkelijke belangstelling van de zijde van de ouders.

Het is te hopen, dat de ouders steeds meer zullen begrijpen dat hun actieve en voortdurende medewerking voor het succes van de jeugdclubs onontbeerlijk is.

Het gaat hier om een katholieke jeugdclub aldus Monseigneur en als men vraagt waarom de nadruk op katholiek, dan kan ik eenvoudig antwoorden met te zeggen: om dezelfde reden als wij katholieke scholen hebben. Onze religie bepaalt zich niet uitsluitend tot het vervullen van kerkelijke plichten. Zij bepaalt onze levenshouding en moet dus in alles doorwerken, vooral ook in jeugwerk, bij onderwijs en opvoeding.

Vandaar dat er katholieke jeugdclubs, padvinderij en scholen dienen te zijn.

Dat is geen uiting van afgescheidenheid, maar slechts een gevolg van een katholieke houding en katholieke principes.

Spreker heeft veel respect voor het werk dat op dit gebied ook door niet-katholieken wordt gedaan. Ook hen wenst Monseigneur veel succes en zeggen op hun arbeid. Daartegenover moet worden gevraagd dat ook zij respect tonen voor de idealen van de katholieke jeugd-organisaties. Slechts dan zijn aan beide kanten misverstanden onmogelijk

Slechts een harmonisch geheel van intellektuele physieke en réligieuze opvoeding kan leiden tot een evenwichtige opvoeding, tot heil en het geluk, het welzijn en de welvaart van de gemeenschap.

Het tot stand komen van dit prachtige clubhuis is te danken aan de medewerking van vele goede gevallen is" en hij geen deel meer kan hebben aan deze edele ontspanning.... Hij kan tenmiste nog donateur zijn en zodoende het werk steunen. Als zal dit altijd op bescheiden wijze moeten zijn, daar immers een pastoor gemakkelijk armer is dan de armste kerkrat....

Er is alle reden tot blijdschap bij het zien van wat samenwerking tussen vele goedwillende dames en heren vermocht. De frères hebben thans voor hun jeugdwerk een alleszins doelmatig gebouw.

Father Flanegin in de Verenigde Staten, bekend dor zijn „Boys town" werk zeide eens. „Er bestaan geen slechte jongens". Dit nu kan ook met alle reden boven deze Don Bosco club geplaatst worden. Hier krijgen de jongens kans deze stelling te bewijzen. Spreker wenst de frères succes en verkrijgt de volledige instemming van alle aanwezigen, als hij de hardwerkende frères huldigt met een welverdiende applaus.

De voorzitter van de club, **Frère Edgard** is de volgende spreker. Hij herinnert er aan hoe tien jaar geleden met dit werk werd begonnen. Er was direkt al genoeg belangstelling voor en de behoefte aan een eigen club bestond reeds lang.

Voorlopig bleef het echter een

Aktieve leden van het comité klampten Mons. Holterman aan en verkochten de Bisschop een van de laatste nog beschikbare loten van de grote Don Bosco-loterij, die zondag as. trekt.

mensen op Sint Nicolaas en vooral ook aan het werk van de Frères.

Hulde brengt Monseigneur aan deze harde werkers, die naast hun religieuze taak en het werk op de scholen steeds weer bereid zijn tot grote opofferingen en extra inspanningen voor het jeugdwerk. Moge Gods zegen op dit werk rusten en moge daarnaast worden gerekend op de volledige en blijvende medewerking van de kant van de ouders.

Hulde aan Frères

De volgende spreker, de tijdelijk gezaghebber drs. de Boer brengt hulde aan de Frères voor hun inspanning. Misschien is dit wel het zwaarste en moeilijkste werk, dat men zich denken kan, omdat het niet gaat op de oplossing van rekenkundig vraagstuk, maar om een inspanning, waarvan de resultaten niet onmiddellijk aanwijsbaar zijn en waarvan niet altijd kan worden gezegd, dat men door het jeugdwerk ook automatisch ideale mensen vormt. Het is echter een voldoening om te weten, dat men tenminste alles heeft gedaan om de jeugd, een goede, prettige tijd te bezorgen. Moge God's zegen op dit belangrijke werk van de frères rusten.

De pastoor van de parochie, de Z. E. pater Erkamp, zeide verheugd te zijn op deze dag en tegelijk, bij het zien van dit fraaie en goed ingerichte clubgebouw, ietwat triestig, omdat zijn hoofd als jongeling al vrome wens, tot dat twee jaar geleden door een geestdriftig comite de schijnbaar onoverwinnelijke moeilijkheden werden weggevraagd en met geweldig elan een aktie werd ontwikkeld welke thans resulteert in een zo groot en fraai en vooral ook doelmatig clubhuis.

Dankbaar is spreker allen die meewerken, waarbij hij de aanwezigen op het hart drukt, dat slechts een blijvende belangstelling de voortzetting van deze tak van het jeugdwerk mogelijk maakt.

Mevrouw Joan de Barros, die aangekondigd wordt als „de hardste werker van het comité" is dan de laatste spreekster. Zij brengt in het bijzonder dank aan de Lago, de Koningin Julianastichting, de zakenlieden en een ieder die op een of andere manier heeft geholpen.

De banda van Frère Pedro laat dan feestklanken over het terrein dwarrelen, waarna, keurig in witblauwe uniformpjes gestoken rappe meisjes verversingen ronddelen. Daarna is er gelegenheid het gebouw te bezichtigen waarvan een druk en dankbaar gebruik wordt gemaakt.

Monseigneur, die een zo levendige belangstelling toont voor het jeugdwerk, krijg echter nauwelijks gelegenheid rond te kijken.

Drommen parochianen grijpen met grote dankbaarheid de gelegenheid aan om de vroegere Pastoor, die thans tot het hoogste ambt op de Antillen geroepen werd even te spreken. Ontroerend is de vreugde die men van de gezichten kan aflezen, als aan de vroegere Pastoor jonge kinderen worden getoond en even indrukwekkend is de oprechte en warme belangstelling van Monseigneur voor deze vroegere parochianen.

Ondanks de eerbied voor het hoge ambt en voor de gezagsdrager ontstaat een werkelijk uniek hartelijke stemming rond de bijzonder populaire kerkvorst.

Doelmatig clubgebouw.

Wel gelukkig mogen jeugd en ouders van Sint Nicolaas zich prijzen met dit schitterende, ruime en doelmatige gebouw. Voor alle takken van sport en voor vele hobbies is plaats gevonden. Er is een toneel en softdrinkbar en een grote, helderverlichte en betegelde ruimte, waar het plezierig vertoeven is.

De Don Bosco club, die meer dan vierhonderd leden telt, splitst zich voor tal van takken van sport en liefhebberijen af in onderafdelingen.

Zo zijn er clubs voor tennis, tafeltennis, schermen, zwemmen en duiken basketball, volleyball, dammen. en schaken. Er is een afdeling „body building", een foto club en een kring handige radio-amateurs.

Al deze afdelingen beschikken over een uitgebreid instrumentarium.

De club is elke dag van vijf tot 7 uur geopend voor jongens tot 16 jaar. De senioren van boven de 16 vinden de club geopend tot 1 uur.

Op Zondag is het clubgebouw de gehele dag geopend.

Het gebouw kostte f. 52.000.— en indien de loterij, welke zondag a.s. trekt slaagt, dan zijn wat de bouw betreft, alle kosten betaalt.

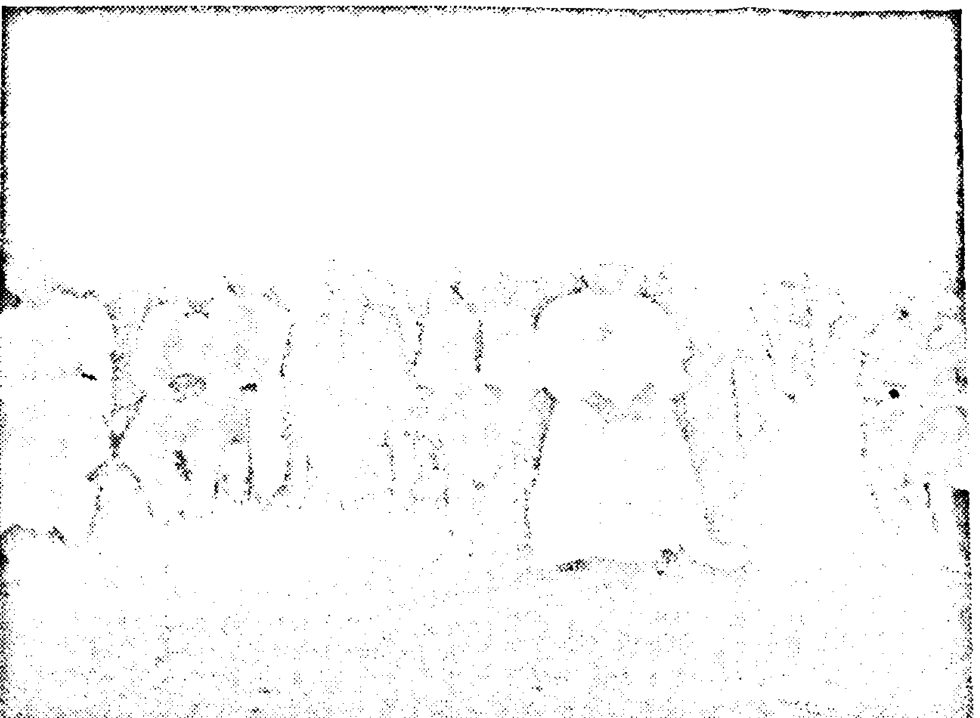
De inzameling moet echter voortgaan om de inrichting te betalen en om de plannen die er nog zijn, als het aanleggen van een volleyball en basketballbaan, te verwezenlijken. Zodra deze banen klaar zijn, komt er een speciale meisjes afdeling.

Ter voorbereiding van de bouw en voor het bijeenbrengen van de nodige gelden bestond er een werkcomite, waarin zitting hadden Frère Edgard en Frère Patricius en verder de dames en heren Gerrit Coes, Cerillo Maduro, Joan de Barros, Angela Clausel, Odulio Bergh, Chris Schwengle, Simon Geerman, Hannibal Hoyer, Nico de Palm, Thomas Thode, Matthias Vrolijk en Kees Berenos.

Het bestuur van de Don Boscoclub bestaat uit Frere Edgard, voorzitter, frere Patricius ondervoorzitter, frere Tharcicius penningmeester, Ronald Gumbs, secretaris, Juancho Arends, Matthias Vrolijk, Jo Wauben, Byron Williams, Stephan Todt, Edwin Thode en Enrique Atencio.

De Don Boscoclub vormt een onderdeel van de La Salle stichting.

Moge het de Frères gegeven om in samenwerking met al degenen hen een warmt hart toe dragen, het jeugdwerk in Sint Nicolaas met toenemend succes en tot in lengte van dagen voort te zatten.

Op de voorste rij van de genodigden de heren pater Jansen, gedeputeerde Petrona, Ed Byington van Public Relations van Lago, Griffin van de Direktie en Z.H.E. Mons. Holterman.

Bijzondere belangstelling toonde Mons. Holterman voor een oude vriend, de heer Matthias Vrolijk. In de dagen, dat pastoor Holterman te San Nicolas werkte, werd Matthias door kinderverlamming getroffen. Hij kon zich in het geheel niet meer bewegen en de frères besloten hem in geen geval in de steek te laten. Iedere dag werd hij van huis gehaald en terug gebracht en waar het lichaam traag was, bleek de geest zeer vlug te zijn. Matthias behoorde, ondanks zijn handicap, tot de beste leerlingen van de school. Na het voltooien van de Mulo-school, brachten de St Christopher-club en de Liga di Maria gelden bijeen voor een aantal zeer kostbare operaties in New York. Vijftien maal werd Matthias daar geopereerd en door tal van kunstbewerkingen wist men hem zover te krijgen, dat hij zich met behulp van krukken goed kan bewegen en zelfs kan auto rijden. De heer Vrolijk heeft thans een goede baan bij het Ontvangerskantoor. In zijn vrije tijd is hij een verwoed radio-amateur, met eigen zender en in de club helpt hij de jongens, die zich, evenals hij, voor de radio interesseren.

CURACAO

Geslaagd

Willemstad. — De heer Arthur Douglas deelt ons mede dat zijn dochter, Ligia, aan de kweekschool te Den Haag geslaagd is voor het onderwijzeres examen. Ligia zal nog een jaartje in Nederland verblijven om haar studie voort te zetten teneinde de hoofdakte te behalen.

Groeten uit Holland

Willemstad. — Hedenavond zal om 18.00 uur via Hoyer I en 18.40 via Hoyer II een groeten programma van in Nederland studerende Antillianen worden uitgezonden.

Het programma, dat wordt ingeleid door Stella Priest, is opgenomen te Tilburg waar Amada Clementina, Truus Bronne, en Gilta Vinck groeten hebben uitgesproken.

Causerie dr. Hogewind in Kransgebouw

Willemstad. — Vrijdagavond te 8.15 uur zal dr. Hogewind in het Kransgebouw voor een gehoor bestaande uit onderwijs-mensen een causerie houden over het onderwerp: „Ervaringen en conclusies opgedaan bij het testen van bursalen". Verwacht wordt, dat zeer velen die op de een of andere wijze bij het onderwijs betrokken zijn, de lezing zullen komen beluisteren en aan de daarop volgende discussies deelnemen. Drs. Prick heeft zich bereid verklaard de discussies mede te zullen leiden; en op gestelde vragen antwoord te geven.

Watervoorraad neemt snel toe

Oranjestad. — Op de eerste twee dagen van het inbedrijfstellen van de eerste unit van de waterfabriek nam de voorraad op Aruba met 1640 ton toe. Beide dagen werd 820 ton meer geproduceerd, dan werd verbruikt.

Werkzaamheden aan bedevaartsoord begonnen

Oranjestad. — In San Nicolaas is een comité, onder voorzitterschap van de Z.E. Pastoor A. Erkamp begonnen met het voorbereidend werk om bij de kloof en grotten van Seroe Pretoe een bedevaartsoord in te richten. Gisteren is DOW met een negen man sterke ploeg begonnen met het schoonmaken van het terrein.

Er is correspondentie gaande over het bestellen van de beelden. Zeker is het al dat het zeer fraaie Mariabeeld 1.70 hoog zal zijn.

Fashionshow bracht f 1.500 op

Oranjestad. — De door mevrouw Rhoda Steenhuysen georganiseerde modeshow, ten bate van de stichting Studiesteun had ook financieel een zeer gunstig resultaat. De netto dinst blijkt ongeveer *ƒ* 1500.— te zijn. Gisteravond vond de trekking plaats van de loterij. De automatische braadpan (skillet) werd gewonnen door nummer 26. De pop up toaster op nummer 260 en deportable liquidizer op nummer 126.

DE INTERNATIONALE ZWEMWEDSTRIJDEN

Eerste plaats ontging CURACAOSE ploeg op het nippertje

ETHEL DREEF verbeterde Antilliaans record

Willemstad. — Etel Dreef presteerde het zondagmiddag om na felle strijd met de kampioenen van Colombia en Venezuela als eerste op de 100 m. vlinderslag aan te tikken en de stopwatch te doen stilstaan op 1 min. 28.8 sec. d.w.z. 9/10 sec. beter dan de 1 min. 29.7 sec. welke door haar werden gemaakt op 28 December 1957.

Zaterdag 7 juni werden de wedstrijden in het Rifzwembad voortgezet, nadat vrijdag avond de Venezolaanse delegatie een kleine voorsprong had veroverd op de Curaçaose.

De 50 m. schoolslag jongens nieuwelingen werd een Venezolaanse overwinning voor Theodore Capriles die als eerste in 42.1 sec. aankwam. Jan Spaan werd onverwacht tweede door voor Heyme Visser aan te tikken. De tijden waren resp. 42.3 sec. 43.4 sec.

Het tweede nummer werd een bijzonder spannende strijd tussen Anneliese Rockembach (Ven. Maria Luisa Garcia (Col.) en Dineke de Kruyf. Hoewel aanvankelijk het gehele veld van 6 meisjes gelijk opzwom, namen na het keerpunt, op 50 m. de drie bovengenoemde meisjes de leiding met Anneliese Rokembach op kop. Hoewel Dineke de Kruyf en Maria Garcia haar dicht op de hielen zaten, wist zij haar voorsprong te behouden en als eerste aan te tikken in de zeer goede tijd van 1 min. 13 sec. Het verschil tussen Dineke en het Colombiaanse meisje was miniem, beiden een tijd van 1 min. 13.6 sec. maar Dineke bleek met handslag te hebben gewonnen. Zij bleef 1/10 sec. boven het Antilliaanse rekord, dat op naam staat van Hannie Boomstra — Termeulen, gevestigd op 10 — 12 — 1953. Een uitstekende prestatie als we bedenken dat haar beste tijd tot nu toe 1 min. 15 sec. was.

Op de 100 m. vrije slag heren zegevierde de Venezolaanse favoriet Julio Lescarboura in 1 min. 2.3 sec. Goede tweede werd Herman Oelrich in 1 min. 3.6 sec. eveneens een persoonlijke rekord-verbetering.

De 50 m. schoolslag was voor Venezuela met Martha Rink in 45.9 sec. vóór Herma Noordhoek Hegt in 46.9 sec.

De hierna volgende estafette nummers brachten de nodige sensatie en spanning.

4 x 100 m. wisselslag estafette dames!

Voor Colombia, Curaçao en Venezuela startten achtereenvolgens Karin Gibsone, Fenny van Noort en Trina Capriles. Fenny liep hierbij een achterstand van enige meters op en Loes Lambriex welke de schoolslag voor haar rekening nam zag geen kans om de achterstand te verkleinen. Anneke Amelunxen (Col.) en Maria Capriles (Ven.) wisten hun voorsprong te behouden waarbij Col. deze zelfs vergrootte. Hierna startten de meisjes op de 100 m. vlinderslag.

Gunhil Wersin (Col.) Etel Dreef (Cur.) en E Capriles (Ven.) G. Wersin had een voorsprong van ca. 5 m. en Esther Capriles van 4 m. op Etel Dreef. Etel trok zich hier echter niets van aan en iedereen verwachtte een bijzondere prestatie van haar, gezien het tempo waarmede zij starte. Dit tempo verhoogde ze zelfs bij het keerpunt, dat goed genomen werd en in een lange eindsprint ging het op de finish af.

Haar achterstand werd zienderogen kleiner en vooral Esther Capriles moest alle zeilen bij zetten om de aanval af te slaan. De laatste meters bleek Etel volkomen leeg gezwommen, maar verbeten vocht zij door om een fractie van een seconde eerder aan te tikken dan Esther en nog slechts ca. 2 meter na Gunhil Wersin.

Thans bleek Dineke de Kruyf uit het goede hout gesneden want, hoewel zij geen kans zag om de vierde Colombiaanse zwemster Maria L. Garcia op de vrije slag ernstig te bedreigen, wist zij toch haar kleine voorsprong op Venezuela met Anneliese Rockenbach, te behouden.

Een luid applaus was een waardige beloning voor dit zeer spannende en mooie zwemnummer.

Op de 4 x 100 m. wisselslag estafette Heren was er eveneens volop strijd.

Voor Venezuela startten resp.:
Rugslag: Daniel Erat
schoolslag: Guillermo San Miguel
vlinderslag: Roman de Leon
Vrije slag Julio Lescarboura
Voor Curaçao resp.
Herman Oelrich, Atty Visser, Ton Liphuyzen, Rob Prinsen,.

Herman Oelrich zorgde voor enige meters voorsprong op Erat en Atty Visser vergrootte deze nog enigszins. Tot Liphuizen vlinderde als derde zwemmer in goede stijl zijn twee banen en Roman de Leon lag aan de finish zeker 15 à 20 m. achter. Hierna moest de Venezolaanse troef Julio Lescarboura het opnemen tegen Rob Prinsen op de vrije slag. Hoewel Julio zijn uiterste best deed en met enorme snelheid door het water schoot, zag hij toch geen kans om de achterstand geheel in te lopen hoewel dit weinig scheelde. Een mooie race en sportieve prestatie.

De Waterpolowedstrijd

Hoewel de uitslag van de vorige dag, 11-2 voor Curaçao, toch een domper gezet zou moeten hebben op het optimisme van de Colombianen, was hiervan niets te bemerken tijdens de nu komende wedstrijd.

De Curaçaose ploeg kwam sportief tegemoet aan de wens van de Colombianen n.l. een „onpartijdige scheidsrechter" in de vorm van de Venezolaanse zwemtrainer Sr. Simon welke in 1936 Duitsland vertegenwoordigde op de 100 m. rugslag tijdens de Olympische spelen te Berlijn.

De Heer Simon had zijn laatste wedstrijd gefloten tijdens de spelen in Helsinki en hoewel er sindsdien veel aan de spelregels is gedokterd, moeten wij toegeven dat hij de wedstrijd uitstekend en rustig heeft geleid. De Colombianen werd zelfs toegestaan om met hun eigen bal te spelen hoewel er een speciale (witte) bal aanwezig was.

Al direct na de aanvang bleek dat Curaçao alleszins van plan was om nogmaals de Colombianen te overspelen want in nog geen minuut had Siem van den Ende de stand reeds met een goed schot op 1-0 gebracht. Even later werd Curaçao 'n corner toegewezen en met uitzonderlijke snelheid begaf v.d. Ende zich naar de corner vlag. Nog voor de Colombianen goed en wel beseften dat de corner genomen ging worden, verliet de bal reeds zijn hand en Martel bewees zijn klasse door direct te reageren, zich vrij te maken en de bal welke inmiddels goed bij hem belandde onhoudbaar in te knallen 2-0. De Colombianenprotesteerden maar het betrof hier een volkomen reglementair doelpunt, waarbij zij allen veel te laat reageerden. Even later ziet Pedro Perez kans om zich letterlijk en figuurlijk vrij te vechten en de achterstand met een onverwacht schot tot 2-1 te verkleinen. Achter elkaar missen nu Zitman, Knieriem en v.d. Ende een goede scoringskans door over en tegen de paal te schieten.

De Colombianen keeper moet enige malen in het geweer komen en hij keert op uitstekende wijze een hard schot van Martel. Even later scoort Martel toch uit gedekte positie het derde Curaçaosche doelpunt 3-1. Voor de rust weet Siem v.d. Ende nog 4-1 te maken door een goed aangegeven bal van Oelrich benutten.

Colombia blijft hierop het antwoord niet schuldig en door enige misverstanden in de Curaçaosche achterhoede scoort wederom Perez voor Colombia en de rust gaat in met de stand 4-2.

Ton Liphuyzen moet het water verlaten, heeft een trap tegen zijn gezicht gekregen waardoor een tand door zijn lip ging. Atty Visser valt in en de tweede helft neemt een aanvang.

De Colombianen bemachtigen de bal, er onstaat een paniek in de Curaçaosche achterhoede en de tegen partij maakt daar goed gebruik van door het derde doelpunt te scoren. 4-3. De Curaçaosche jongens zijn echter niet van plan te verliezen hoewel de Colombianen eens zo fel komt opzetten.

Het vasthouden aan de zwembroeken en benen neemt zienderogen toe en scheidsrechter Simon heeft moeite het geheel in toom te houden waarbij de Curaçaosche spelers hem behulpzaam zijn door in het geheel niet te reageren op dit voor ons ongekende „ruwe" spel (om geen ander woord te gebruiken).

Atty Visser scoort na goed vrij gezwommen te zijn met een diagonaal schot 5-3. Martel maakt er 6-3 van met een listig boogballetje en even later schiet dezelfde speler zijn ploeg naar een 7-3 overwinning waarmee het einde komt van deze alleszins spannende wedstrijd.

De volledige uitslagen van deze tweede dag zijn a.v.

50 m. schoolslag jongens:
1 Theodoro Capriles Ven. 0.42.1 sec.
2 Jan Spaan Cur. 0.42.3 sec.
3 Heyme Visser Cur. 0.43.4 sec.
4 Alejandro Lavatelli Ven. 0.47.2 „
5 Jaap v.d. Zee Cur. 0.47.3 sec.

100 m. vrije slag Dames
1 Anneliese Rockenbach Ven. 1 min. 13.— sec.
2 Dineke de Kruyf Cur. 1 min. 13.6 sec.
3 Maris Luisa Garcia Col. 1 min. 13.6 sec.
4 Genoveva Floris Ven. 1 min. 15.1 sec.
5 Flor Cordillo Col. 1 min 16.4 sec.
6 Jeannette Verbrugge 1 min. 17.2 sec.

100 m. vrije slag Heren
1 Julio Lescarboura Ven. 1.02.9 sec.
2 Herman Oelrich Cur. 1 min. 03.6 sec.
3 Roman Ramos Ven. 1 min. 07.1 sec.
4 Gerard Martel Cur. 1 min. 09 sec.
5 Roman de Leon Ven. 1 min 09 sec.
6 Ton Liphuyzen Cur. 1 min. 09.4 sec.

50 m. schoolslag meisjes
1 Martha Rink Ven. 0.45.9 sec.
2 Herma Noordhoek Hegt 0.46.9 sec.
3 Netty Visser Cur. 0.47.2 sec.
4 Erna Kuiper Cur. 0.49.4 sec.

4 x 50 m. vrije slag jongens Venezuela.
1 Venezuela in 2 min. 13.17 sec.
2 Curaçao in 2 min. 30.8 sec.

4 x 100 m. wisselslag Dames
1 Colombia in 5 min 48.5 sec.
2 Curaçao in 5 min. 52.5 sec.
3 Venezuela in 5 min. 52.7 sec.

4 x 100 m. wisselslag Heren
1 Curaçao in 5 min. 19.4 sec.
2 Venezuela in 5 min. 22.5 sec.

De wedstrijden van zondag

Z. Exc. Gouverneur A. B. Speekenbrink woonde zwemwedstrijden van zondag bij en of dit nu een stimulans was voor onze jongens en meisjes, is niet bekend, maar zeker is, dat van de 7 zwemnummers er 5 voor Curaçao waren en 2 voor Venezuela.

De 12-jarige Herma Noordhoek Hegt nam 2 overwinningen voor haar rekening en wel op de 50 meter vrije slag en de 50 meter rugslag. Beide vorige dagen had zij het moeten afleggen tegen haar rivalen.

Heyme Visser werd overwinnaar op de 50 meter rugslag met 39.8 sec., terwijl hij op de 50 meter vrije slag genoegen moest nemen met de tweede plaats. Zijn tijd van 33.8 sec. betekende echter wederom een persoonlijke rekord-verbetering en is zeker vermeldens waard.

Etel Dreef zorgde voor de eerste Ned. Ant. rekord-verbetering tijdens deze wedstrijden door de 100 meter vlinderslag af te leggen in 1 min. 28.8 sec. dus 9/10 sec. onder haar rekord van 28 december 1957.

Toen Etel oorspronkelijk kalm van start ging en in tweede positie achter Gunhil Werson (Col.) aanzwom, praktisch gelijk met Esther Capriles (Ven.), begon iedereen zich af te vragen of Etel wel voldoende fit was. Bij het keerpunt op 50 meter veranderde het beeld echter, Etel begon het tempo op te voeren en langzaam schoof ze naast Gunhil Wersin. Dit Colombiaanse meisje vlindert perfekt en heeft een zeer hoge ligging. Zij zag het gevaar aankomen en begon eveneens het toch al hoge tempo op te voeren. Esther Capriles kon dit niet bijhouden en zakte af, terwijl Etel Dreef aan een machtige eindsprint begon. Nu bleek, dat zij de race beheerst gezwommen had met vertrouwen in eigen kracht. Zij zwom met gemak — althans zo leek het — het Colombiaanse meisje voorbij en finishte onder luid gejuich van het publiek in de nieuwe rekordtijd van 1 min. 28.8 sec. Gunhil Wersin werd tweede in 1 min. 30.2 sec., terwijl Esther Capriles 1 min 35.8 sec. nodig had.

Derde waterpolowedstrijd Curaçao — Colombia 8—4

Jammer was het — met het oog op het aanwezige hoge bezoek — dat deze wedstrijd de slechtste van de drie was.

Over de wedstrijd willen wij graag kort zijn. Hoewel Curaçao een normale wedstrijd wilde spelen, bleken de Colombianen een andere mening toegedaan en zij begonnen reeds ca. 1 minuut na het begin te protesteren tegen een beslissing van scheidsrechter Hofland, toen deze terecht de keeper het water uit stuurde wegens een zware overtreding. Het bleek wederom, dat de Colombianen bitter weinig van de spelregels afweten, want niemand kwam op het idee om het doel in te gaan en de keeper te vervangen. Weliswaar mag zo'n surrogaat-keeper de bal niet met beide handen tegelijk aanraken, maar een doelpunt kan daarom toch wellicht worden voorkomen. Verscheidene lichte incidenten deden zich voor en de Curaçaose ploeg had kennelijk moeite zijn kalmte te bewaren. Voor deze jongens, die gewend zijn aan het Hollandse faire spel, dat gerust eens hard mag worden, maar beslist nooit in gemene trucjes zal ontaarden, werd het steeds moeilijker om zich tegen het trekken aan zwembroekjes (waar deze Colombianen meesters in zijn!) te verdedigen.

Martel en v.d. Ende bv. werden regelmatig door dezelfde tegenstander opgezocht, wat niet onreglementair is, maar duidelijk afbraak-polo is.

Bleef het hier dan nog maar bij, soit, maar het steeds veel sneller reageren van de Antillianen bracht de gasten soms tot razernij.

Zitman, als midachter opererend, was konstant in duel met de Colombiaanse midvoor en beiden hadden praktisch geen tijd om zich om het spel te bekommeren. Hoewel, soms lachwekkend voor het publiek, kwam dit de aantrekkelijkheid niet ten goede. Wij willen volstaan met de einduitslag te geven, aangezien wij niet in staat waren het scoreverloop te volgen. De Colombianen verloren voor de derde maal in successie met 4—8, na de eerste wedstrijden, zoals bekend, resp. met 2—11 en 3—7 verloren te hebben.

Hieronder laten wij nog de volledige uitslagen volgen van de derde wedstrijddag:

50 meter vrije slag meisjes nieuwelingen: 1) Herma Noordhoek Hegt (Cur.) 36.8 sec.; 2) Netty Visser (Cur.) 38.4 sec.; 3) Martha Rink (Ven.) 39.4 sec.; 4) Erna Kuiper (Cur.) 41.4 sec.

50 meter vrije slag jongens nieuwelingen: 1) Jose Tello (Ven.) 32.8 sec.; 2) Heyme Visser (Cur.) 33.8 sec.; 3) Alberto Feo (Ven.) 34.5 sec.; 4) Roberto Echevaria (Ven.) 34.5 sec.; 5) Jaap v.d. Zee (Cur.) 37.9 sec. 6) Jan Spaan (Cur.) 38.7 sec.

100 meter vlinderslag dames: 1) Etel Dreef (Cur.) 1 min. 28.8 sec.; 2) Gunhil Wersin (Col.) 1 min. 30.2 sec.; 3) Esther Capriles (Ven.) 1 min. 35.8 sec.; 4) Marjanne Dunn (Ven.) 1 min. 37.7 sec.; 5) Anita v.d. Toorn (Cur.) 1 min. 38.9 sec. 6) Joke Balkhoven (Cur.) 1 min. 40.7 sec.

50 meter rugslag meisjes nieuwelingen: 1) Herma Noordhoek Hegt (Cur.) 43.8 sec.; 2) Lia van Noort (Cur.) 46.1 sec.; 3) Erna Kuiper (Cur.) 47 sec.; 4) Martha Rink (Ven.) 50.9 sec.

50 meter rugslag jongens nieuwelingen: 1) Heyme Visser (Cur.) 39.8 sec.; 2) Roberto Coriat (Ven.) 39.8 sec.; 3) Teodore Capriles (Ven.) 40.8 sec.; 4) Gert Jan Storm (Cur.) 41 sec.; 5) Jaap v.d. Zee (Cur.) 41.4 sec.; 6) Vincente Capriles (Ven.) 42.3 sec.

4 x 100 meter vrije slag estafette dames: 1) Venezuela 5 min. 7 sec.; 2) Colombia 5 min. 12.4 sec.; 3) Curaçao 5 min. 15.2 sec.

4 x 100 meter vrije slag estafette heren: 1) Curaçao 4 min. 33.2 sec.; Venezuela gediskwalificeerd.

Wat betreft de medaille en puntenverdeling het volgende:

Door de deelname van de Colombiaanse dames is het noodzakelijk om deze verdelingen te splitsen in de verschillende klassen, nl. dames, heren, meisjes nieuwelingen en jongens nieuwelingen.

Dames: Er werden 4 persoonlijke nummers en 2 estafettes verzwommen, tussen de teams van Colombia, Venezuela en Curaçao. De 18 beschikbare medailles werden eerlijk verdeeld en wel a.v. (met daarachter het aantal behaalde punten):

	goud	zilver	brons	
Colombia	2	3	1	80 pt
Venezuela	2	1	3	76 pt
Curaçao	2	2	2	73 pt

In punten uitgedrukt bleek dus, dat Colombia had gewonnen en de door de N.A.Z.B. beschikbaar gestelde beker voor het beste damesteam werd dan ook door haar veroverd.

Heren: Hier werden 3 persoonlijke nummers verzwommen en 2 estafettes. De medaille en puntenverdeling was a.v.:

	goud	zilver	brons	
Curaçao	3	2	1	97 pt
Venezuela	2	3	1	63 pt

De Venezolaanse estafetteploeg werd 1 maal gediskwalificeerd en verspeelde hierdoor een zilveren medaille (2e plaats). Bij de heren boekten we hierdoor een puntenoverwinning van 97—65.

Meisjes nieuwelingen t/m 12 jaar: Aangezien Venezuela slechts met één deelneemster uitkwam, was de conditie gemaakt, dat de beste deelneemster van elk land voor de puntentelling in aanmerking kwam. Daar zowel Martha Rink (Ven.) als Herma Noordhoek Hegt (Cur.) 2 maal eerste werden, werd hier de medaille en puntenstand:

	goud	zilver	
Venezuela	2	2	42 pt
Curaçao	2	2	42 pt

Jongens nieuwelingen t/m 12 jaar: Hier kreeg Curaçao, door enige goed opkomende Venezolaanse zwemmertjes, een vrije grote punten achterstand, welke achteraf beslissend bleek te zijn voor de totaal stand. Op de 4 persoonlijke nummers en 2 estafettes was de verdeling:

	goud	zilver	brons	
Venezuela	5	1	3	124 pt
Curaçao	1	5	1	87 pt

De totale stand tussen Venezuela en Curaçao werd nu:

	goud	zilver	brons	
Venezuela	12	7	6	307 pt
Curaçao	7	10	6	299 pt

Curaçao heeft dus de wedstrijden alleszins eervol verloren en tot op het laatste ogenblik was niet zeker wie de beker zou veroveren.

Ter duidelijke illustratie diene het volgende:

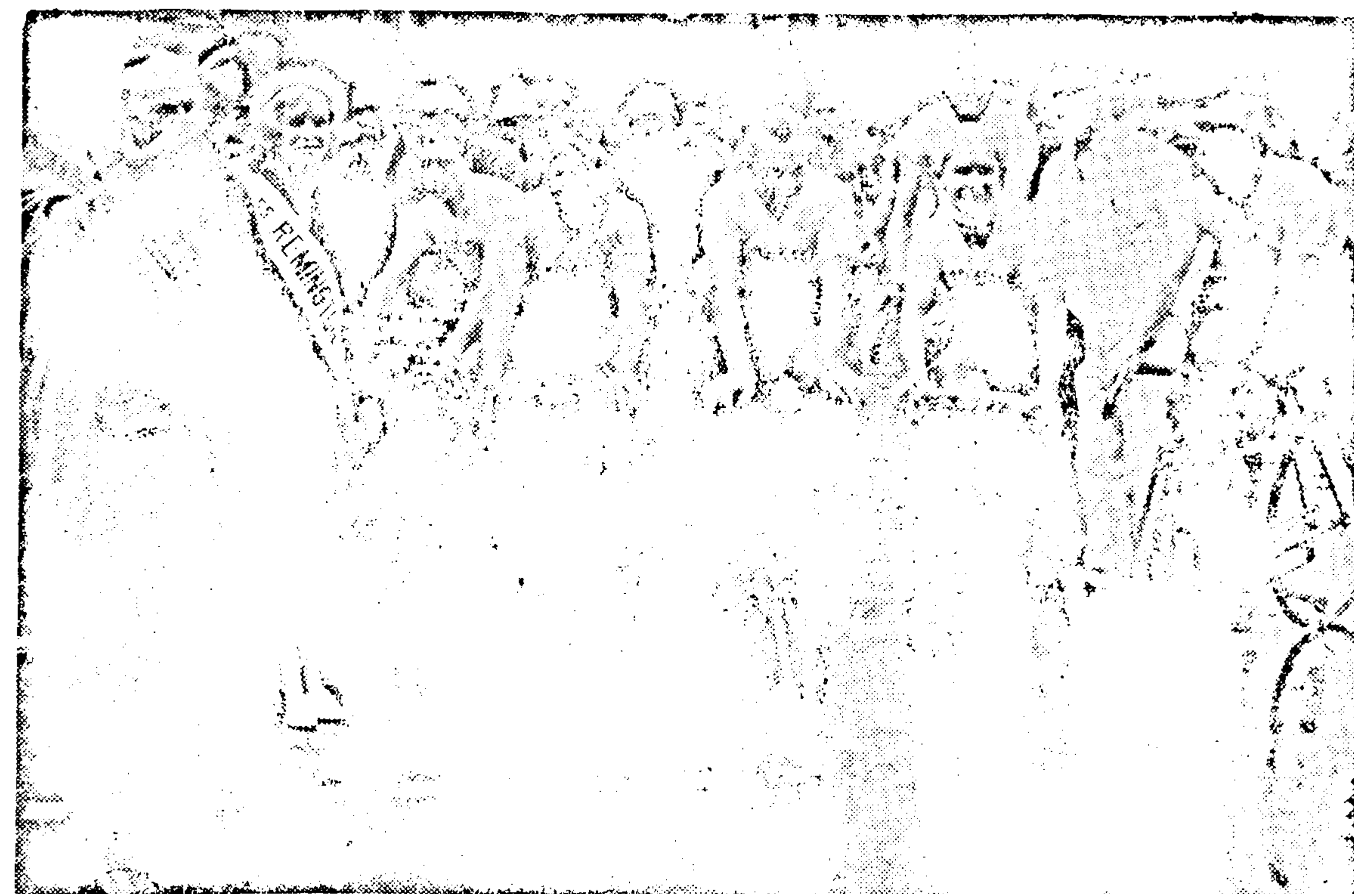
Als bv. Heyme Visser (hoewel hij prima gezwommen heeft!) op de 50 meter schoolslag zijn tijd van 41 sec. welke hij tijdens de selectiewedstrijden, op 3 juni jl. tijdens selectiewedstrijden, maar had geëvenaard, ja zelfs 42 sec. had gezwommen, dan was de totaal puntentelling 304—302 in ons voordeel geweest i.p.v. 299—307 in ons nadeel.

Hiermede zij voldoende aangetoond, dat er tijdens deze internationale ontmoeting nauwelijks enig krachtsverschil in de broedie gebleken is.

Fortuna wil bezoek aan Suriname brengen

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De SVB heeft de Nederlandse eredivisieclub Fortuna bereid gevonden in augustus een bezoek aan Suriname te brengen en 2 wedstrijden te spelen. Buiten Suriname moeten echter nog 5 wedstrijden worden gespeeld om de reiskosten te dekken. De SVB probeert de CVB er voor te interesseren en zoekt het ook verder in Midden-Amerika.

Onlangs startten de amateur-wielrenners op de Dam te Amsterdam voor de „Olympia Tour" door Nederland. Foto: burgemeester Van Hall lost het startschot.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Slechts 8 cuadros met de winnende paarden, waarvan 1 op Curacao

Jockey Camacaro won in de cuarta valida met debutante TRAGADA

Zeer opvallend was het, dat in de 5 y 6 races van zondagmiddag alleen maar de favorieten zegevierden, en toch vond men bij de telling slechts 8 cuadros met de zes winnende paarden. De reden, dat er niet meer cuadros van zes waren, ligt in het feit, dat de favorieten, die wonnen, door verschillende tijdschriften en radiostations werden opgegeven, zoals bijvoorbeeld Impar, die eerste favoriet was van Radio Rumbos in de eerste race, en Prosique was favoriet van Radio Continente in de tweede race.

De acht cuadros, die het geluk hadden de zes winnende paarden goed te hebben (een winnende cuadro viel op Curaçao), krijgen elk het bedrag van 110.338,15 bolivars uitgekeerd. Verder werden er 287 cuadros met vijf paarden gevonden, die elk het bedrag van 2.050,40 bolivars vertegenwoordigen. De ene cuadro, die op Curaçao gevallen is, kostte slechts 4 bolivars! Het totale bedrag was 2.335.199 bolivars.

IMPAR met jockey Rogelio Cortez behaalde in de primera valida een zeer benauwde zege op Argucia. De commissarissen moesten tot drie maal toe foto's laten afdrukken om te zien wie de winnaar in deze eerste race was. Men kwam toen tenslotte tot het besluit, dat Impar met een neusverschil van Argucia had gewonnen. Rogelio Cortez, die aan de „recta final" van baan wisselde, kreeg een boete en wordt ook geschorst. Hierop komen wij donderdag terug.

Deze race begon met Chisgo en Impar als de peleton-dravers. Naarmate de eindstreep in zicht kwam, nam Impar de leiding op zich, op de hielen gevolgd door Argucia, die op de laatste honderd meters de koplopers inhaalde. Zoals al vermeld, schoot Argucia samen met Impar over de eindstreep, maar moest zich met de tweede plaats tevreden stellen. Derde en vierde waren Chisgo en Chuflay.

Na twee maanden uit de races teruggetrokken te zijn, maakte **PROSIGUE** (llave cuatro) met jockey Juan Araya een zeer mooie „comeback" in de segunda valida. Cocharquina, die de leiding tot de 800 meter had, moest die opgeven aan Prosigue, die in veel betere conditie was. Deze zoon van „Petrarca" kwam niet meer in moeilijkheden en won met twee paarden-lengte-verschil. Tweede werd Scottish Silk (die zich zeer goed wist te herstellen); derde en vierde waren Xochimilco en Prematuro.

Na een 20 minuten gewacht te hebben, ging de cla. „Jose Antonio Paez" van start. Deze race werd gewonnen door de tweede favoriet **Lanzarina**. Nick Daughter, die de gehele race voor stond, moest het draafster, die de ver de meeste geleverde aan de eindspurt opgeven tegen deze draafster, die de ver de meeste van haar rivale.

Pastorcito, die in de tercera valida de leiding op zich nam, moest na 400 meter gedraafd te hebben de leiding aan **CUTE LORD** (llave seis) met jockey Gustavo Avila overlaten. Deze, meedeed, sloeg zijn rivalen van 1 paardenlengte-verschil. **SAUD** met jockey A. J. Utrera, die als tweede over de eindstreep ging, werd de winnaar in deze race, aangezien Tragada niet meetelde voor de cinco y seis! Derde werd Alcaide en vierde Cucarachero.

Een zeer mooie race won **RIGADOON** met jockey Guillermo Gavidia in de quinta valida. Ann Hathaway, die haar favorietenkleuren hoog wilde houden, nam direkt na de start de leiding op zich. Deze zo begeerde positie werd haar ontnomen op de 800 meter door Rigadoon, die tot de eindstreep deze positie behield. Het won zeer gemakkelijk met een 4 paardenlengte-verschil. Tweede werd Ann Hathaway; derde en vierde waren Arreglo en Herta.

Zeer gemakkelijk won **QUEBRAJA** (llave tres) met jockey Tefilio Tosta de sexta of laatste race. Sea King, die de koploper aan de eindspurt de loef wilde afsteken, kon het niet meer halen en werd nr 2. Derde en vierde waren Takan en Zingaro. Dit paard kwam niet meer in moeilijkheden en won met 2¾ paardenlengteverschil de race. Tweede werd Ea! Derde en vierde Pastorcito en Buda.

Zeer verrassend was de uitslag in de cuarta valida, toen **TRAGADA** met jockey Manuel Camacaro zegevierde. Dit paard, dat voor het eerst op de renbaan van Venezuela

Algerijnse opstandelingen zetten de strijd voort

Cairo. — Leiders van de Algerijnse opstandelingen hebben op een bijeenkomst te Cairo opgeroepen tot een algeheel offensief tegen de Franse strijdkrachten. Valt de vijand aan waar ge hem kunt vinden. Overvalt hem zonder genade met plotselinge, snelle slagen wanneer de tijd daartoe rijp is, want Frankrijk staat nu aan de rand van een grote ramp, aldus de oproep van het „Comité voor coordenatie en actie" dat het gezag heeft over vrijwel alle militaire eenheden van de opstandelingen.

Dit comité heeft te Cairo van gedachten gewisseld over de toekomstige politiek in het licht van de jongste gebeurtenissen in Frankrijk en Algerië.

De „grote ramp" waarvan gesproken wordt, is volgens het comité een gevolg van het conflict veroorzaakt door opstandige Franse militairen. „Niets kan Frankrijk thans meer redden dan alleen de erkenning van de onafhankelijkheid van Algerië en wij zijn vastbesloten dit doel tot elke prijs te bereiken.

In een commentaar op de politiek van De Gaulle zegt het comité, dat in Frankrijk stemmen opgaan om te komen tot een integratie van „De Algerijnen met de Fransen". Wij beschouwen dit als een belediging omdat men wil doen vergeten, dat er stromen bloed zijn die ons scheiden, het bloed van de Algerijnse martelaren, aldus de verklaring.

Burgemeester van Algiers ontslagen

Parijs. — Jacques Chevalier, de burgemeester van Algiers, wiens ontslag eisten is aanvaard door generaal Salan, de burgerlijke en militaire gezaghebber van Algerije, was als staatssecretaris voor de strijdkrachten en later als minister van defensie lid van de regering van Pierre-Mendes-France. Hij was sind juni 1953 burgemeester van Algiers. Zijn liberale inzichten en zijn voormalig lidmaatschap van de regering van Mendes-France werden hem dikwijls verweten door de Europese kringen in Algerije, die voorstander zijn van een politiek van kracht.

De weigering van het comité voor openbaar welzijn, dat onlangs te Algiers werd ingesteld, om het mandaat van burgemeester Chevalier te erkennen, was de onmiddellijke aanleiding tot zijn ontslag.

Volgens het hoofdkwartier van de in West-Duitsland gelegerde Amerikaanse derde pantserdivisie is het hefschroefvliegtuig bij Hof in Beieren uit de koers geraakt en Oostduits gebied binnengevlogen.

SPORTNIEUWS

Den Haag. — De Nederlandse renners die deel uit zullen maken van de gecombineerde - Nederlands/Luxemburgse ploeg, die zal starten in de Ronde van Frankrijk zijn bekend gemaakt.

Het zijn: Piet Damen (Lieshout), Piet van Est (Fijnaart), Wim van Est (St. Willebrord), Piet de Jongh (Made), Jaap Kersten (Siebengewald), Jef La Haye (Bunde), Gerrit Voorting (Roosendaal) en Wout Wagtmans (St. Willebrord).

Reserves: Martin van den Borgh, Piet van den Brekel, Daan de Groot, Jo de Roo en Michel Stolker. De ploeg zal onder leiding staan van Kees Pellenaars.

—:—

Milaan. — De Ronde van Italië is gewonnen door de Italiaan Baldini. Hij legde de in totaal 3411 km. af in 92 uur, 09 minuten 30 seconden. Tweede werd de Belg Brankart op 4 min. 17 sec. Derde de Luxemburger Gaul op 6.07. Vierde de Fransman Bobet op 9.27.

JAKE LA MOTTA weer in de ring

Miami. — Jake La Motta, de oud-wereldkampioen middengewicht, die uit de gevangenis is ontslagen, waar hij verscheidene maanden doorbracht wegens het aanzetten van een minderjarige tot de prostitutie, heeft aangekondigd, dat hij opnieuw in de ring zal gaan. Hij zal de komende maand een reeks exhibitie wedstrijden in Florida vechten. La Motta is 37 jaar oud.

Bogota. — Officieel is te Bogota meegedeeld, dat er in de gemeente Garzon aan de oever van de Rio Magdalena menselijke beenderen zijn gevonden uit het pleistoceen meer dan 40.000 jaar geleden.